

1340

Šentjurske NOVICE

Šentjur

do 0

ŠENTJURSKE novice

1998

352(497.4 Šentjur)

0052305,5

COBISS

COBISS

26. maj 1998

letnik: V

št.: 5

cena: 150 SIT

poština plačana pri pošti Šentjur

Sodobna "mišolovka"

JAGROS d.o.o.
TRGOVINE **JAGER**

SUPERMARKET HRUŠEVCE ŠENTJUR

Nudi živila, čistila, vrtno kosilnice,
škropilnice, Stihl kose na nitko, umetna
gnojila Kan in še in še...

PIZZERIA

CENE V TRGOVINI JAGER NISO
VROČE, SO PA NIZKE!

JATA
diskont

Kdor v trgovini JAGER kupuje,
s časom in denarjem varčuje!

TRGOVINA NA DEBELO
IN DROBNO

Dole pri Šentjurju
Tel.: 743-216

Delovni čas:
delavnik: 7 - 20
sobota 7 - 20
nedelja 7 - 13

AKCIJSKE CENE

PRAŠEK ARIEL 3,6KG
842,00

LEŠNIKOVA ČOKOLADA 100G
89,90

ALPSKO MLEKO 1L
116,90

SIRUPI NEKTAR 2L
599,90

PIVO ČESKO 0,5L
89,00

NAMIZNO BELO VINO 1L
150,90

NAREZEK ZLATA SKRINJA 150G
169,90

Cene veljajo do razprodaje zalog!

PRI NAKUPU

- nad 2.000 SIT vas postrežemo s kavo v našem bistrotju
- nad 3.000 SIT vam poklonimo darilo
- nad 10.000 SIT dobite majico z našim znakom
- nad 15.000 SIT vam nudimo zamik plačila za 30 dni

PRORAČUN SPREJET - NIČ ZA ŠN

UMRI V SOSEDNJI OBČINI, NAŠA JE
PREDRAGA

ASFALJNI MEŠALEC VZNEMIRIL
PLANINČANE

O JURJEVANJU '98

LUCIJA ZALJUBLJENA V PODVOZ

BREZPOSELNOST NI MORA?

BOHORČ
Šentjur
TEL.: 743-095
Se priporočamo!

Pizzeria
ČRNI BARON
tržnica Šentjur
Vsak dan od 11.-20. ure in ob
nedeljah ter praznikih od 17.-20. ure
DOSTAVA PIZZ NA DOM
TEL.: 743-445

VABIMO VAS V AVTOSALON V ŠENTJURJU

AVTOfin

g.i.z.
MARIBORSKA 23

POBLAŠČENI TRGOVEC
IN SERVISER DAEWOO
VAŠ AVTO d.o.o.
Tel./fax: 063 441 160
Servis tel.: 063 412 299

POBLAŠČENI
PODRGOVEC DAEWOO
AVTO FINEX d.o.o.
Tel./fax: 063 482 012

VALENTINA OROŽNA 8, ŠENTJUR

☎ 063 740 445

NUBIRA 1.999.999 SIT

+ DARILO KLIMA ALI

BTV SPREJEMNIK, 70 cm EKRAN

LANOS 1.499.999 SIT

LEGANZA 3.289.999 SIT

PRODAMO VEČ TESTNIH VOZIL
PO ZELO UGODNIH CENAH
NAJUGODNEJŠI PLAČILNI
POGOJI V ŠENTJURJU

NEXIA ŽE ZA
699 SIT DNEVNO

LEASING ŽE Z 11% POLOGOM
KREDIT DO 5 LET SAMO S 4,5% OBRESTNO MERO
KREDIT NA POLOŽNICE
STARO ZA NOVO

DAEWOO

Stopče 31, 3231 Grobelno

tel. & fax. 063/794-030

ZA VSE ŽEJNE

fando bibita orange light 1,5l	99,99 SIT
deit multivitamin 1,5l	100,99 SIT
bravo juice 1l	129,55 SIT
sirup orange fructal 1l	264,00 SIT
sirup orange fructal 3l	660,00 SIT
vino jeruzalem 1l	356,00 SIT
toaletni papir carlina 10/1	199,90 SIT

OSVEZUJOČE CENE!

Termix

Šentjur

Tel.: 063/741-329

TRGOVINA S ŠIROKO PONUDBO:

- *gradbenega materiala
- *inštalacij za vodo, ogrevanje in elektriko
- *barv, lakov
- *železnuine
- *bele tehnike, akustike
- *ploščic in sanitarne keramike
- *drobnih gospodinskih aparatov, daril
- *kmetijskega orodja in strojev

delovni čas:

7³⁰ - 18^h,sob.: 7³⁰ - 12^h

original SADOLIN

premaz za les Biotan 1l

tuš kabina

barve za zid (JUPOL) uvoz

WC školjka

84,00 SIT

14.990,00 SIT

1.849,00 SIT

4.490,00 SIT

Prepričajte se o ugodni ponudbi in nizkih cenah!

Ob svetovnem dnevu svobode tiska

Kljub pravi eksploziji elektronskih medijev, zlasti še nenadkriljive televizije, tisk vendarle še ostaja zelo pomemben dejavnik v družbi. To navsezadnje dokazuje tudi 3. maj, ki ga je svet posvetil eni izmed najpomembnejših atributov tiska - svobodi tiska.

Nimam namena razpredati globokoumnih misli o tej temi, temveč se samo previdno ozreti v neposredno preteklost in sedanost Šentjurskih novic ter njihovega izpolnjevanja tega poslanstva.

Res je, nikogar več ni, ki bi ukazoval, kdo, kaj in kako se lahko piše, pa vendar zato pisanje verjetno ni absolutno svobodno in prav nič lažje, kot je bilo v "enoumju". Omejitev je kar cela vrsta. Četudi pustim ob strani naš Zakon o varovanju osebnih podatkov, po katerem ne bi smel zapisati niti tega, koliko plače ima človek s priimkom in imenom, ki je slučajno tudi direktor javnega zavoda, kar je absurdno pretiravanje in tudi ovira svobodi tiska, je treba računati še na vrsto bolj uspešnih "cenzorjev".

Kot prvega je potrebno omeniti trg. Tisk je potrebno prodati. Če oblast še nekako podpira leposlovje in pesmice, je s časopisi težje, če niso ravno pisani njej po volji. In zelo težko je biti hkrati všečen tako kritičnim kupcem časopisa (drugi ga skoraj ne kupujejo!) in nevšečnim oblastnikom. Ali pa kritično pisati, pa čeprav povsem objektivno, o posameznikih ali podjetjih, ki so se tako ali drugače pregrešili, si morda s temi grehi pomagali do petičnosti, in potem pričakovati, da bodo le - ti podpirali časopis. Gre za zelo labilno ravnatežje, ki ga Šentjurske novice zelo slabo obvladujejo. Ste že videli kdaj v ŠN reklamo ali veliko novoletno čestitko enega naših najuspešnejših tako imenovanih by pass podjetij, Jurmesa? Ali postavko v občinskem proračunu (ki sicer najde dovolj razumevanja za nekaj deset milijonov tolarjev vrednih "neumnosti"), ki bi nam dala dihati? Seveda niste. Očitno je, da ŠN nimajo tiste prave komercialne prožnosti, ki bi zamisel svobode tiska lahko postavila na drugačno raven. Imajo pa svobodo tiska pravzaprav na najvišji ravni, ki pa se očitno slabo prodaja in kot takšna ne more vzdržati prav dolgo.

Ko je na zadnji seji Občinskega sveta eden izmed bolj liberalnih krščanskih demokratov Simon Zdolšek kot edini glasoval proti Šentjurskim novicam, sem se zamislil. Pustim ob stani tisto amorfnost večino v OS, ki nima "jajc" in se je skrila za vzdržanim glasovanjem in je v bistvu enako pohodila ŠN. Če Simon Zdolšek z glasovanjem proti ŠN ne zasleduje določenega političnega ali komercialnega pomena - in ne kaže, da bi ga - potem je njegov "proti" huda kritika ŠN in omejitveni faktor za moje pojmovanje svobode tiska.

In takšnih primerov je še kar nekaj. Na primer bivši direktor Eleganta, ki praviloma pogleda v stran, ko se srečava. Ali le zato, ker se je znašel na tistem "znamenitem" seznamu sodelavcev Službe državne varnosti, ki so ga ŠN povzele po Demokraciji? Da o tožbi štirih bivših šentjurskih rezervistov Službe državne varnosti, ki jih zastopa znana odvetniška pisarna Čeferin iz Ljubljane, sploh ne govorim. Svojo prizadetost zaradi okrnjene časti in dobrega imena so ocenili na znesek, ki desetkratno presega vrednost ŠN. In nisem prepričan, da jim sodišče ne bo prisluhnilo, kljub temu, da so prej leta, če ne celo desetletja, prostovoljno opravljali svojo državljansko dolžnost v tej vprašljivi združbi. Lep primer "tranzicijskega" omejitvenega dejavnika svobode tiska. In tako naprej v nedogled.

Skratka, svoboda tiska sicer je, tisk pa niti približno ni svoboden. V Šentjurju verjetno še manj kot v bolj urbanih sredinah.

Franc Kovač

PROSVETNO DRUŠTVO

"ZARJA"

Šentvid pri Planini

ob 90 letnici delovanja

uprizarja ljudsko igro

F. S. FINZGARJA

DIVJI LOVEC

v petek, 12.6. 1998 ob 21. uri
v soboto, 13.6. 1998 ob 21. uri
v nedeljo, 14.6. 1998 ob 21. uri

V kulturnem domu ŠENTVID pri PLANINI

Prodaja vstopnic eno uro pred predstavot

Čistimo vse vrste oblačil in tkanin

EKSPRES

ČISTILNICA IN PRALNICA

"MACKOŠEK"

C. Kozjanskega odreda 4, ŠENTJUR
Telefon: 063/740-085

Naslednja številka

Šentjurskih novic izide v

torek, 23. junija 1998

Šentjurske novice izdaja d.o.o. Šentjurske novice, Šentjur, Seliškarjeva 10. Glavni in odgovorni urednik: Franc Kovač. Lektor: Eva Kovač. Tisk: Diling, Velenje. Po mnenju Urada vlade za informiranje št. 23/723-93 sodi časopis Šentjurske novice med proizvode informativnega značaja in se plačuje zanje 5% prometni davek, ki je vračunan v ceno.

Naslova uredništva: Seliškarjeva 10, Šentjur; D. Kvedra 11, Šentjur. Telefon: 743-561, 741-500. Žiro račun: Šentjurske novice 50770-603-37277.

Občinski proračun sprejet

Na zadnji seji Občinskega sveta je bil brez večjih težav sprejet predlog proračuna. Sprejet je bil celo soglasno. Znaša 1072 milijonov SIT. Največji porabnik so družbene dejavnosti (šolstvo, kultura, šport...), ki porabijo 379 M SIT. Za občinsko upravo in KS gre 119 M SIT, komunalno in ceste 179 M SIT, stavbna zemljišča 94 M, stanovanjsko gospodarstvo 42 M, kmetijstvo 18 M in za investicije 222 M. Med investicijami spet največ vzamejo šole (Hruševac 43, Prevorje 30), nekoliko manj komunalna (70M) in ceste (37M). Proračun je razmeroma skromen, saj je realno celo za 6% manjši od lanskega, če upoštevamo inflacijo in premestitev nove postavke Gospodarjenje s stavbnimi zemljišči.

Svetniki s svojimi amandmaji na predlog proračuna, ki ga je pripravila uprava, niso bili preveč uspešni. 500 000 SIT so namenili za obnovo kapelic pri Sv. Križu (amandma Ivana Tovornika, SKD), Dramlje so dobile pogojnih dodatnih 5 M za vodovod (če bo postavka prišla iz "demografije"), Oset je odškrlil civilni zaščiti 800 tisočakov in jih dal gasilcem, LDS je odvzela 10M šentjurskemu vodovodu (iz Hrastja) in jih namenila slivniškemu vodovodu in vodovodnim projektom za Loko, SDS je izbrala 5M za izgradnjo novih stanovanj, končno pa je uspel tudi Mestinšek, ki je izbral dodatna pogojna (če bo rezerva) 2 milijona SIT za vzdrževanje šolskega prostora. Od sprejetih amandmajev je največ zmede naredil amandma LDS, ki je odprl novo delovišče na vodovodih v Slivnici in ogrozil priključek Šentjurja na vodovod Hrastje.

Cela vrsta drugih amandmajev je pogorela. Erjavcu (ZLSD) so propadli štiri amandmaji (1 M za vrtnarje na Kmet. šoli, 1,3M za urejanje mestnega jedra, 2 M za dograditev Knjižnice in 1M za nabavo knjig). Tudi Šentjurske novice so ostale praznih rok (ponujen je bil zakup dveh strani časopisnega prostora po polovični ceni). Od 24 svetnikov jih je 10 glasovalo za ŠN, proti je bil le Simon Zdolšek (SKD), pokopali pa so nas krščanski demokrati, ki so se večinsko vzdržali glasovanja.

Okvirne značilnosti letošnjega proračuna so poleg skromnega skupnega porasta relativno visok porast sredstev za družbene dejavnosti (+ 13%) in investicij v družbenih dejavnostih (+50%), precejšnje zmanjšanje sredstev za gospodarstvo (- 14%) in investicije v komunalni (- 20%) ter le skromen porast sredstev za ceste (+ 2%). Med investicijami so poleg odplačevanja dolgov za pretekle gradnje (70M) znatnejše še postavke za OŠ Prevorje (30M), vodovod Hrastje (20M), vodovod Dramlje (15M) in Dom upokoencev 13,5 M. med cestami je največ dobila cesta Proseniško - Dole (20M).

Takoj po izglasovanem proračunu so svetniki glasovali še o predlogu Artnaka (LDS) in Erjavca (ZLSD), da se odpovejo eni sejnini v korist nabave knjig v Kjižnici. Bil sem edini, ki je nasprotoval temu "kozmetičnemu" predlogu. Če Občina hoče res pomagati Knjižnici, lahko to stori le z močnejšo proračunsko postavko in ne s takšno reklamno potezo.

Pobude in vprašanja

Čokl (SKD) je predlagal, da se pripravi odlok za preimenovanje šol. Šola v Hruševcu naj bi se imenovala po Malgaju, šentjurska

šola pa po Gustavu Ipavcu. Artnak (LDS) je zahteval ureditev prometne signalizacije na vseh cestah, vključno z omejitvami glede na osne pritiske, predlagal še, da naj bo naslednja seja OS na Kalobju, zahteval odgovore na še neodgovorjena vprašanja in nasprotoval predlogom (Zatler, SDS), da se z občinskimi ukrepi omili rigoroznost novih cestnoprometnih predpisov. Zahteval je tudi, da se ugotovi, da je odsek ceste Črnlolica - Gorica neuporaben ter zagrozil, da bodo občani tam sami ukrepali. Erjavec (ZLSD) je predlagal, da naj bosta KS ceneter in KS okolica ločeni volivni enoti, Koprivc (SLS) pa, da inšpektorji ukrepajo v zvezi z črno gradnjo asfaltne baze v Planinski vasi.

Nov odlok o prispevku za investicijska vlaganja v odstranjevanje odpadkov

Občinski oddelek za varstvo okolja (Marija Rataj) je pripravil osnutek odloka o uvedbi prispevka za investicijska vlaganja po predlogu Javnih naprav iz Celja, ki v Šentjurju skrbijo za odvoz smeti. Za tri leta naj bi Šentjurčani prispevali za urejanje deponije v Bukovžlaku 1060 SIT na m³ odpadkov, oziroma 5,2SIT na m² stanovanjske ali poslovne površine.

Kljub temu, da so vodilni iz JN Celje prišli na sejo z lepim reklamnim TV spotom o delovanju deponije, je bila razprava, tako kot vedno, kadar gre za odpadke, kar težavna. Kovač (SDS) je predlagal, da v Šentjurju resno razmislimo o strategiji ravnanja s svojimi odpadki, saj gre za velike denarje, ki gredo v Celje, nam pa še vedno ostajajo množična divja odlagališča. Odlok je kategorično zagovarjal le Zupanc (LDS): če hočemo v Evropo, moramo plačati. Nekoliko se je razjezil Zatler (ZLSD), ker JN našim občanom pošiljajo nesramne pogodbe. Zdolšek (SKD), Mastnak (LDS) in Koleša (LDS) so JN pohvalili in z določenimi zadržki podprli sprejetje odloka. Najbolj kritičen je bil Maruša (SKD), ki je na koncu tudi dosegel, da bo odlok veljal samo eno leto, JN pa morajo v tem letu tudi preiti na zaračunavanje odvoza odpadkov po volumnu. Zahteval je tudi (tako kot Koleševa), da Občina takoj nastavi komunalnega inšpektorja, sicer bodo odvoz odpadkov še naprej plačevali le nekateri.

Malgajeva rojstna hiša in Ferležev mlin bosta kulturno zgodovinska spomenika.

Odlok je predlagal vodja oddelka za družbene in gospodarske dejavnosti Peperko. Zakaj se je s tema odlokoma tako mudilo, da jih je OS moral sprejemati na vrat na nos, ni vedel nihče povedati. Zlasti okrog rojstne hiše F. Malgaja, ki menda v arhitekturnem smislu nima nič več skupnega s tem našim slavnim rojakom, se je zapletalo, saj menda zadeve tudi z lastništvom niso čiste. Po seji je bilo celo nekaj slišati, da gre bolj za vezano trgovino občinske uprave z enim izmed vodilnih Gradisovih ljudi, kot za vsebinsko potrebo po varstvu te hiše. V razpravi se bi kmalu hudo razjezila tudi predsednica Osetova, ker ji je Maruša očital, da ne ve, kdo je bil Malgaj.

Na koncu sta bila oba odloka sprejeta kot osnutka in se bo razprava o njiju končala na naslednji seji.

Seja je bila prekinjena ob 21. uri.

F.K.

NE ČAKAJ NA MAJ

V gornjem naslovu so v prispodobni izražene sanje, ki jih je potrebno enkrat tudi plačati. V lokalni skupnosti preveč sanjamo o tem, kar bi že moralo včeraj biti. Zato bomo račune predrago plačali jutri. Proračun je naravnani predvolilno.

Predpraznično vzdušje v Šentjurju je krasil velik dogodek, predvsem za hrušovljane. Iskreno jim privoščim ponovno vzpostavitev njihove stoletne poti. Zanj so še najbolj zaslužni oni sami. Če si nekdo tako močno nekaj želi, potem se to mora uresničiti. Toda trenutek soočanja z realnostjo po tem nedvomno zgodovinskem dogodku šele pride. Podvoz bodo morali Šentjurčani, vključno s hrušovljani drago plačevati nekaj dolgih let. Ali pa jim bo moral na pomoč čez čas priskočiti občinski proračun. Drugi del podvoza je bil, kot je znano, le z manjšim deležem zgrajen iz neposrednih sredstev občinskega proračuna, čeprav se je prav okrog tega deleža vrtelo največ razprav v občinskem svetu. Približno polovico sredstev za drugi del podvoza je prispeval Sklad stavbnih zemljišč, v imenu katerega je z blagoslovom občinskega sveta ali brez odločal njegov upravni odbor, sestavljen iz sedmih ljudi. In prav ta delež bodo morali krajani Šentjurja vračati skozi prispevke, ki jih plačujejo za stavbna zemljišča in katera bodo zato manjkala marsikje drugje v Šentjurju.

Dejstvo je namreč tudi to, da bi šentjurska obvoznica lahko bila zgrajena že veliko prej. Brez visoke cene, ki jo je za ta projekt morala plačati občina. V okviru tega bi moral biti zgrajen tudi podvoz vsaj eno leto prej kot je bil. Zadnja etapa izgradnje podvoza tako ne bil del pod cesto, ampak pod železnico. Kajti železnica se je v resnici zadnja odločila za sodelovanje v projektu po tem, ko bi moral biti podvoz pod cesto že končan. Le ta bi se moral vsaj v osnovnih potezah graditi skupaj s obvoznico.

Tako smo prišli do bistva problema. Odraža se v odločenosti sedanjih oblastnikov izpred nekaj let, da se podvoz sploh ne bo gradil. Sicer ne bi bilo potrebno številnih aktivnosti samoorganiziranih krajanov, iniciativnih odborov v gostilni Pod Rifnikom in množičnega shoda pred Bohorjem, na katerem župan in njegovi še niso bili odločeni ali bi zagriznili v svojo kislo jabolko. Kar so tam povedali, so naredili pod pritiskom množice. Seveda si sedanja vodilna občinska elita skuša svojo napako, ali pa napako svojih predhodnikov, kar ni pomembno, pripisati kot zaslugo. To je trik pred volitvami, ki ga bodo volilci slej kot prej uvideli. Ne gre pozabiti, da so nekateri, sicer danes oklevetani in celo osovraženi ljudje v Šentjurju, na prelomu sistema v začetku devetdesetih, po dolgih letih dogovorov imeli s strani pristojnih ljudi iz Ljubljane odobreno realizacijo projekta obvoznice, ki bi jo v celoti financirala država. V okviru tega bi svoje mesto našel tudi podvoz. Žal stvari niso šle v realizacijo zaradi osebnih razlogov ljudi v Šentjurju, ki se med sabo iz prestižnih igrice, kdo bo za kaj zaslužen, očitno niso mogli prenašati, kar je Šentjur že velikokrat drago plačal. Konkretni akterji tistega časa so med nami in prav zanimivo bi jim bilo prisluhniti.

Ko že merimo uspehe, je zato z istim metrom potrebno meriti tudi napake. Bojim se, da bo žal bilanca za marsikoga negativna. Zato naj zasluge za narod piše zgodovina, ne pa dnevne politične potrebe tega ali onega politika. Še posebej, če je to blizu volitev. Kajti imanentno politiki je, da sadi rožice, za kar pa je mesec maj menda najbolj primeren.

Drugi eklatanten primer majskega navdih za svetlo prihodnost, je letošnji sprejem občinskega proračuna. Že samo sprejemanje je spremljalo nekaj nenavadnih elementov. Sprejemati smo ga pričeli

lani decembra. Kljub temu, da se okrog njega daljša obdobja nismo pogovarjali, je bil očitno interes predlagatelja (urada župana) in njegovih pomagačev, razpravo in sprejemanje zavleči v mesec maj.

V proračunu je jasno opredeljena tudi postavka gospodarjenje s stavbnimi zemljišči, ki jo v veliki meri polnijo občani iz naslova prispevka za stavna zemljišča. Podpostavka opredeljuje tudi podvoz Hruševca v višini petnajst in pol milijona tolarjev. Ločeno pa je opredeljen še proračunski prispevek za podvoz Hruševca v višini sedem milijonov tolarjev. To pomeni skupaj dvaindvajset in pol milijona tolarjev.

Omembe vredna je tudi nova postavka sakralni objekti v višini enega milijona tolarjev. Le ta se bo razdelila za pomoč pri obnovi zvonika cerkve Sv. Helene v Javorju in kapelice na Planini. Zanimivo je to, da so nujo za predlaganje take postavke uvideli v liberalnem delu občinskega sveta, da pa je krščansko ljudska naveza zavrnila višjo opredelitev te postavke za dva milijona tolarjev na račun manjše odškrnitve dela postavke za kmetijstvo in razvoj podeželja. Tako bodo nekateri pomembni sakralni objekti še naprej pred našimi očmi propadali, kljub njihovi ne le verski, ampak predvsem umetniški vrednosti, ki jo nosijo in je pomemben del podobe ter identitete našega podeželja. To je še eden dokaz, da omenjena politična opcija v občini nima primerne programa razvoja podeželja in turizma. V našem okolju umetno protežira neprimerne metode življenja na podeželju, ki nas zastrupljajo, in samo še pospešujejo njegov propad. V podobni situaciji so tudi vsi proračunski porabniki, ki jim država predpisuje merila, ki pa jih občine niso dolžne spoštovati. In če bi to spoštovala naša občina, bi v glavnem proračun razdelili po merilih za šole, gasilce, šport, kulturo, izobraževanje, itd. Za investicije drugam ne bi skoraj nič več ostalo, ker občina ni bila uspešna pri pridobivanju sredstev iz drugih virov izven samega proračuna, npr. od države.

Letošnji občinski proračun je zato en sam kompromis, ali grobo povedano predvolilna manipulacija. O tem, da bi z njim zasledovali kakšno vizijo, je že zdavnaj prepozno. Tako proračun ne predstavlja nobenega kolača, ampak truplo, okrog katerega hodijo mrhovinarji, ki se bodo nato šopirili pred letošnjimi volitvami. Zato porabnikom proračuna, kar smo na nek način vsi občani, velja priporočilo: prihodnjic ne čakajmo na maj!

Jože Artnak

Akcije Rdečega križa

Ob tednu Rdečega križa od 8. do 15. maja je Območna skupnost RK izvedla več akcij. Poleg rednih občinskih zborov v vseh krajevnih organizacijah RK so največjo pozornost posvetili šolskim organizacijam. Na svečan način so v podmladek RK sprejeli preko 200 prvošolčkov, začeli so akcijo zbiranja prostovoljnih prispevkov za izgradnjo otroškega letovišča na Debelem rtiču in za subvencioniranje letovanja socialno ogroženih otrok ter akcijo zbiranja oblačil.

Pozivajo vse posameznike, ki želijo pomagati, da pokličejo na telefon 741 096 ali pa se oglasijo na sedežu OZ RKS v Šentjurju.

Šentjurska KTV dela na črno

Zadrege s šentjursko KTV so se vendarle za malenkost premaknile z mrtve točke: 21 občanov je v četrtek, 14. maja, ustanovilo Društvo za zaščito naročnikov KTV, Urad župana pa je pisno odgovoril na zahtevo socialdemokratov v Občinskem svetu in iniciativnega odbora tega društva, da se zadeve razjasnijo. G. Jerovšek se še naprej dela "francoza" in ga ni niti slučajno ni nikjer na spregled.

V županovem odgovoru je zapisano, da Občina s KTV ni imela nobenega opravka in zato tudi nima do nje nobenih pravnih obveznosti. Vse, kar se je dogajalo, se je dogajalo na KS. Na KS so dali Jerovšku soglasje za polaganje kablov v plinovodne jarke, KS pa naj bi se tudi odločila za njegovo ponudbo. Kot se je že prej domnevalo, Yes electronic nima nobenih dovoljenj, niti koncesije in dela takorekoč na črno. O tem, da je g. Jerovšek menda uknil Yes electronic in pričel delati z drugo firmo, na Občini nič ne vedo. Bolj spodbuden je le zaključek, kjer urad župana vendarle ugotavlja, da je Občina zainteresirana, da se ta problem reši v korist občanov, da bo sklicala sestanek z g. Jerovškom ter v primeru, če bo ogroženo delovanje KTV Šentjur, tudi poiskala možnosti za prevzem omrežja.

Na ustanovnem zboru Društva za zaščito naročnikov KTV Šentjur je bilo vroče. Med prisotnimi je bil samo g. Ivan Cmok iz Šentjurja prepričan, da Jerovšku nimamo kaj očitati, kajti brez njega ne bi imeli KTV, in če je kdo kriv za zmedo, je to samo Občina, vsi drugi so bili do Yes electronica precej bolj neprizanesljivi. Budiševa je povedala, da imamo v Šentjurju najdražjo KTV v državi, da jo je g. Jerovšek postavil v celoti z denarjem naročnikov, ki jih je takorekoč speljal na tanek led in jih ogoljufal. Naročniki so mu praktično dali avans v višini 1270 DEM, on pa jim je na ta avans celo zaračunal obresti. Sedaj naročnikom zaračunava vnaprej vzdrževanje sistema, cena je spet rekordna v državi, ob vsem tem pa je napravil velike dolgove pri Slovenskih plinovodih in verjetno tudi pri Turnšku v Celju, kjer dobiva signal, in tako resno ogroža delovanje vsega sistema. G. Čretnik, nekdanji tajnik KS, je zagotovil, da je KS Jerovšku le dovolila polaganje kablov v plinovodne jarke, s tako visoko ceno pa se on nikoli ni strinjal. Marija Rataj z Občine, vodja odelka za urejanje prostora, je zagotovila, da Občina z Yes electronicom ni izvajala nobenega projekta, le pozivala ga je k zakonitosti, na kar se pa on ni odzival. Gospa Ratajeva je že kmalu po začetku sestanka morala sestanek zapustiti zaradi drugih obveznosti, tako, da v nadaljevanju ni bil prisoten nihče z Občine, kar je prisotnim dalo še bolj misliti, da se Občina še sploh ni resno soočila s problemi KTV oziroma občinarjev zaradi težav s KTV glava sploh še ne boli. Predsednik Sveta KS mesto Cveto Erjavec je poudaril, da je KTV tudi naloga KS, predstavil je nekaj dokumentov v zvezi z dogovori z Jerovškom, ki pa so samo dokazovali že prej povedano. Menil je, da društvo ni prava oblika in predlagal, da prisotni ustanovijo le gradbeni odbor KTV, ki naj bi vodil vse nadaljne aktivnosti. Po daljši razpravi, v kateri so sodelovali še Slatinšek, Arzenšek, Cmok, Hus, Zalokar, Šmidt in drugi, so se prisotni odločili, da je vendarle društvo prava organizacijska oblika za organizirano uveljavljanje KTV interesov. Izvolili so upravni odbor (Marija Budiša, Robert Maruša, Gojko Šmidt, Jože Zalokar in Franc Kovač) in ga pooblastili, da uredi registracijo društva ter zastopa interese naročnikov KTV. Glavna naloga društva naj bi bila posredovalna oziroma stimulacijska vloga pri urejanju problemov KTV, ki naj ga v pretežni meri prevzame Občina. Prisotni so tudi vztrajali, da je postavljena cena 1270 DEM nerealna in zahtevali, da del te vsote Jerovšek prizna kot lastninski delež na kabelskem sistemu ali pa ga odračuna od mesečne naročnine. V kolikor na prizadevanja društva ne bo ustreznih odzivov, se bo društvo poslužilo tudi drugih metod, na primer kolektivnega odklanjanja mesečne naročnine.

Na Upravni enoti smo pri g. Frecetu in Oberžanu zvedeli, da je Yes electronic kot firma registriran, da pa zahtevane dokumentacije za izdajo lokacijskega in gradbenega dovoljenja za KTV omrežje nikoli ni dostavil. Njegovo nezakonito početje je v pristojnosti inšpekcijskih služb. Na inšpekcijah ni bilo moč najti pristojnega inšpektorja, kot pa vse kaže inšpekcije v treh letih še niso opazile, da Yes electronic dela vse po "kavbojsko". Navsezadnje pa je slednje morda še najbolj praktična rešitev, kajti sicer se bi prav lahko zgodilo, da bi ena od inšpekcij ugasnila šentjursko KTV in bi potem trajalo spet najmanj 3 leta, da bi ponovno prišli do signala. Prav na to možnost so nekateri prisotni tudi opozarjali in svarili pred premalo domišljenimi akcijami Društva.

F.K.

SDS ima končno svojo pisarno

Po osmih letih demokracije se je končno uspelo prvi izmed strank slovenske pomladi, ki so nesporno najzaslužnejše (stare strukture pravijo: krive) za spremembo družbenega reda, dokopati do svojega prostora in telefona. V nasprotju s strankami kontinuitete (ZLSD, LDS) ki so zadržale prejšnje za šentjurske razmere dokaj razkošne pisarniške prostore svojih pravnih predhodnikov (Zveze komunistov, SZDL in ZSMS) v "Rdeči stavbi", imele so jih toliko, da so jih dajale tudi v najem, so bili socialdemokrati prisiljeni vse do letos svoje poslovanje "skrivati" po zasebnih stanovanjih. Zdaj so se odločili, pa naj stane, kolikor pač stane, in najeli skromen pisarniški prostor v 2. nadstropju bivše stavbe Bohorja.

Vabijo Vas, da jih pokličete na telefon 741 118 ali pa jih obiščete in poklepetate z njimi o dogajanju v občinski in državni politiki. V pisarni bodo zagotovo vsak četrtek od 18. do 19. ure.

F. L.

Znan prvi kandidat za županske volitve

Predsedstvo OO SDS Šentjur se je na svoji seji dne 15. maja dokončno odločilo, do bodo šentjurski socialdemokrati na jesenskih lokalnih volitvah nastopili s svojim kandidatom za župana. Precej dolgo so omahovali ali naj bo to sedanji predsednik Franc Kovač ali pa podžupan Oto Pungartnik. Zlasti člana predsedstva s Ponikve Fatur in Gajšek iz Šentjurja sta menila, da je ugled Kovača kot nekdanjega odstavljenega predsednika prve demokratične občinske skupščine močno omajan in da ima več možnosti Oto Pungartnik. Odločilo je večinsko mnenje, da je prav, da se predsednik stranke kandidira za najodgovornejšo funkcijo v občini, saj s tem tudi stranka dokazuje svojo resnost. Nič manj pomembno tudi ni bilo dejstvo, da je telefonska raziskava javnega mnenja pokazala, da ima Kovač realne možnosti najmanj za uvrstitev v drugi krog županskih volitev. O volivnem programu se bodo odločali naslednji mesec.

F. Pešec

Asfaltni mešalec je razburil Planinčane

Tudi v Šentjur so pricurjale alarmantne vesti: v Planinski vasi raste asfaltna baza, in to brez slehernega dovoljenja. Ogroženi so okolje, lepa narava, zdravje ljudi in živine. Občina pa nič! Sejejo na krajevni skupnosti, ljudje protestirajo, zbirajo podpise. V roke mi je prišlo tudi protestno pismo z 51 podpisniki. Zaskrbljeni so za svojo usodo, s težkimi besedami obtožujejo svojega sokrajana in Občino.

Najprej sem zavil v Planinsko vas. Na ovinku na začetku vasi stoji ob nekdanji strojni lopi, stisnjena ob breg, pa kljub temu še vedno v vasi in morda le 70 m od Perčičeve domačije, mogočna mašinerija. Ni še pripravljena za delo.

Martin Perčič: "Obupan sem. Poglejte, kaj so mi naredili! Z golimi rokami sem postavil to hišo in hlev, zdaj bodo pa uničili mojo družino in živino z ropotom, prahom in bogve še kakšnimistrupi. In vse je postavljeno brez vsakega dovoljenja. Protestiral sem na KS, Občini, pri Mirku Kovaču, prosil, zdaj pa ne vem, kaj naj še naredim. Svojega doma nisem pripravljen zapustiti."

Naslednja postaja je bila pri podjetniku Mirku Kovaču, lastniku prvega zasebnega asfaltnega mešalca v Sloveniji, sicer pa tudi

lastniku firme "Nizke gradnje, Planinska vas":

"Vse skupaj se je res močno zakompliciralo. V ta mešalec sem vložil preko 2 milijona DEM sredstev in če ne bo kmalu začel delati, me bodo požrle obresti. Pri žalskem podjetju KOVA, ki ima licenco za proučevanje vplivov na okolje, sem dobil študijo, ki zagotavlja, da moja dejavnost bistveno ne bo ogrožala sosedov in narave, dobil sem soglasje KS, tudi ustno zagotovilo pristojnih na Občini, da se bo zadeva dala uresničiti. Seveda pa nobena večja dejavnost ni čisto brez vpliva na okolje. Toda ta gonja zoper mene je le prehuda. Pri mešalcu bo dobilo delo okrog 35 ljudi, v večini bodo to domačini, s sosedom Perčičem sva sklenila pogodbo, da mu bom povrnil morebitno škodo, pa nič ne pomaga. Bojazni sosedov Perčiča, Bohinca in Koželja, da bo asfaltni mešalec zastrupljal naravo, škodil živini in ljudem, so enostavno brez osnove. Če mi ta projekt propade, bom bankrotiral in z menoj vred bo na cesti 12 zaposlenih.

Kako je z dovoljenji?

"Res je, da še nimam vse dokumentacije urejene, predvsem zato, ker na Planini nimamo prostora za razvoj podjetniške

dejavnosti, postopki za spremembo prostorsko ureditvenih pogojev pa so obupno počasni. Objektivno ni razlogov, da vse dokumentacije do začetka dela ne bi uredil."

Gospa Marija Rataj, vodja odelka za vratsvo okolja in urejanje prostora na Občini, ste seznanjeni z dogajanjem v Planinski vasi? Ali res na Planini ni primerne prostora za tašno dejavnost kot je asfaltni mešalec?

"Po naših PUP ga res ni. To pa ne pomeni, da se strinjamo z lokacijo in gradnjo mešalca. Kovač je predložil študijo, ki pravi, da mešalec bistveno ne vpliva na okolje, kar pa bomo na našem oddelku po posvetu s Kovo iz Žalca še enkrat preučili. Dokler niso spremenjeni predpisi o prostorsko ureditvenih pogojih (PUP) za Planino, je urejanje dokumentacije za mešalec nemogoče. Spremeni pa jih lahko le Občinski svet. Lahko rečem, da torej dokumentacija za to gradnjo ni urejena in da so inšpekcijske službe že ukrepale."

Kaj boste predlagali Občinskemu svetu?

"Še ne vem. To je odvisno od pojasnil, ki jih bomo dobili od Kove."

F.K.

Tudi v Loki pri Žusmu ustanovili Krajevni odbor SDS

Na predvečer dneva zmage nad fašizmom, 8. maja, so ustanovili svoj Krajevni odbor tudi člani Socialdemokratske stranke v KS Loka pri Žusmu. Zbrali so se sicer v skromnem številu. Kot gost je bil navzoč poslanec (SDS) v državnem zboru g. Franc Jazbec, ki je pohvalil vodstvo Občinskega odbora in tamkašnje članstvo, da je prišlo do ustanavljanja Krajevnega odbora.

Socialdemokratov v KS Loka pri Žusmu ni veliko, vendar so bili prisotni prepričani, da jih bo sčasoma še več, ker bodo v prihodnje delovali organizirani v svojem odboru in skušali svoje interese uveljavljati pri lokalnih organih.

Novi odbor bo vodil ing. Vladimir Bogolin, njegova namestnica je gospa Silvestra Loknar. Oba sta tudi evidentirana kot kandidata za Občinski svet in Svet krajevne skupnosti.

Po opravljenih formalnostih je stekel sproščen pogovor s poslancem, ki je tudi župan Občine Štore in s predsednikom OO SDS Šentjur, mag. Francem Kovačem.

Na koncu so socialdemokrati novo ustanovljenega krajevnega odbora sklenili, da bodo organizirali piknik in skušali pridobiti v svoje vrste toliko somišljenikov, da njihove besede ne bo mogoče več preslišati.

Friderik Leskovšek

Artnak opominja državnega sekretarja Preglja

V imenu podpisnikov zahteve za sanacijo ceste Črnolica - Lesično je Jože Artnak poslal državnemu sekretarju Žarku Preglju pismo, v katerem zahteva pojasnilo, kolikšen delež od 140 milijonov v državnem protačunu določene vsote za sanacijo te ceste bo šlo za odsek Črnolica - Gorica. Hkrati sporoča državnemu sekretarju, da so ljudje zelo nezadovoljni, ker se je stanje na tem odseku še dodatno poslabšalo - cesta je postala praktično neprevozna - in jih ne bo mogel več dolgo pomirjati zgolj z obljubami.

G.K.

Umri v sosednji občini, pri nas je predrago

Na zapis v prejšnji številki ŠN o povišanju cen pogrebnih storitev in najemnin za grobove je jezno reagiral občan J. Š. iz Šentjurja: "Povejte županu, da laže! Trdim, da je šentjurska cena za najem groba relativno visoka, morda celo najvišja v regiji. Da cene pogrebnih storitev ne odstopajo od cen v sosednjih občinah je prazen lari fari g. župana, ki se zadnje čase vse bolj zapleta v mrežo lažnih izjav. Prosim, da ŠN preverijo moje trditve in da svoje izsledke objavite v naslednji številki!"

Čeprav se izjave župana, na katero je reagiral J.Š., dobro spomnim, sem jo vendarle želel preveriti v zapisniku, preden naredim karkoli. Toda glej ga šmenta, v zapisniku ni niti omenjeno, da je župan sploh kaj rekel na to temo. Ena sama božja previdnost sekretarja Občinskega sveta g. Škobetneta !? Pa seveda to ni, kajti naš sekretar zapiše v zapisnik le tu in tam nekaj od tistega, kar se mu zdi pomembno, navadno pa vedno zelo zelo malo, in je tokrat očitno prezrl kar samega župana. Nič hudega: za izjavo v ŠN stojim in sem jo pripravljen dokazovati s pričami, če bo treba.

S cenami pogrebnih storitev je pa takole:

Poklical sem v Celje, Šmarje, Laško, Konjice in v Dramlje in jih prosil za njihove

cene za nejmno grobov, izkop, zasip in prvo ureditev groba, spremstvo, in najem mrliške vežice.

Najemnina grobov

Najceneje si lahko grob rezervirate v Laškem - 550 SIT/m² (100%). Laščanom za petami so Celjani - 571 SIT/m² (103,6 %), prav solidni pa so tudi v Šmarju - 580 SIT/m². Drameljčanom se že pozna, da so v bližini Šentjurja - 750 SIT/m² (preračunano na družinski grob), kar da indeks 136. V Konjicah je cena 798 SIT/m², vodimo pa Šentjurčani s 913,5 SIT /m², kar pomeni, da smo za 61% dražji od najcenjših Laščanov.

Izkop, zasip in prva ureditev groba (klasični pokop)

V Dramljah vam bodo te zadeve uredili za 18 000 SIT (100%), v Šmarju za 19 000 SIT, v Laškem za 21 000 SIT ter v Konjicah za 28 000 SIT. Celjani so me tu in tudi pri nadaljnjih vprašanih odpravili brez števil, kajti gre za njihove poslovne skrivnosti. Prvaki smo spet Šentjurčani, ki smo z 29 600 SIT za 64,4% dražji od najcenejših Drameljčanov.

Spremlstvo, nosači in drugo

Najnižjo postavko - 14 000 SIT si lastijo Dramlje, Šmarje in Konjice. Tu so se naši

komunalci odrezali nekoliko bolje in so z 18 320 SIT (indeks 131) kar za 2680 SIT cenejši od najdražjih Laščanov.

Najemnina mrliške vežice (2 dni)

Laško 3700 SIT, Dramlje 9000 SIT, Šmarje 9600 SIT, Konjice 11 687 Sit in Šentjur 13 200 SIT.

SKUPAJ - primerljivi podatki

Šentjur - 64 770 SIT

Konjice - 56 880 SIT

Laško - 46 100 SIT

Šmarje - 44 920 SIT

Dramlje - 44 000 SIT

Tako! Gospod J.Š. ima povsem prav: župan je zavedel občinske svetnike, se je zlagal, ali pa je bil tudi sam zaveden. Nesporno so šentjurske pogrebne storitve v naši sosesčini najdražje in so za 26,2 % višje od povprečja.

Tu pa se prava vsebinska vprašanja šele pričnejo: Zakaj smo tako dragi? Zakaj župan "drži štango" dragi službi? Zakaj zavaja občinske svetnike? Zakaj so svetniki tako zlahla "pogoltnili vabo"?

F.K.

Tudi letos bodo nogometaši kosili šentjurske zelenice

Mini spor, ki je lani nastal okrog pogodbe KS Šentjur center z NK Šentjur za urejanje šentjurskih zelenic, se je navzven povsem umiril. "Nogometaši" tudi letos lepo kosijo po mestu, g. Bebar, tajnik KS, pa je z njihovim delom povsem zadovoljen. Kako so zadovoljni občani sicer ne vemo, očitno pa niso povsem zadovoljni na JKP, ki jih je občina ustanovila ravno za takšne in podobne naloge, zdaj pa ne pridejo do dela.

Direktor JKP Igor Gorjup: "Res je, da je bila ponudba NK Šentjur ugodnejša od naše, kar pa je tudi razumljivo, saj NK Šentjur dela takorekoč na črno. Ni registriran za to dejavnost, nima zaposlenih strokovnih delavcev in ne plačuje dajatev. Pa še kljub temu je bila njihova ponudba ugodnejša le za vrtnarska dela, ki jim jih bo menda

opravljala Kmetijska šola v okviru učnih obveznosti. Če je zakon, bi moral veljati za vse."

Vinko Frece, vodja oddelka na Upravni enoti Šentjur:

"NK Šentjur je lani res vložil zahtevo za registracijo te svoje dejavnosti, ker pa ni izpolnjeval predpisanih pogojev, smo njihovo vlogo zavrnil. Po mojih podatkih doslej vloge niso obnovili, zato za to dejavnost ne bi smeli kandidirati na razpisu za koncesijo, KS pa jim jo verjetno ne bi smela podeliti."

F.K.

Banka Celje nagrajuje šolarje

Na razpis za nagradno varčevanje šolskih hranilnic se je letos odzvalo 76 šolskih hranilnic, ki so poslale 13 661 žrebnih lističev. Štirje razredi dobijo za nagrade izlet na morje oziroma v Kekčevo deželo, pet razredov pa denarne nagrade. Med 500 nagrajenimi posamezniki je najvišjo nagrado, televizor, dobil Jure Tonkli iz Laškega.

Iz Slivnice preko 350 m³ odpadkov

Vseslovenski čistilni akciji pod naslovom "Od izvira do morja" so se v soboto, 18. aprila, odzvali tudi v Turističnem društvu Slivnica. Kljub nekoliko slabšemu vremenu so se občani takorekoč množično odzvali na poziv prizadevnega predsednika TD Dušana Polenška:

"Tisto soboto smo se organizirali po vsej KS. V sami Gorici se je zbralo okrog 20 ljudi, poleg njih pa še 15 članov Turističnega podmladka iz OŠ. Po vaških skupnostih so akcijo vodili predsedniki vaških skupnosti in moram povedati, da zelo prizadevno. Morda bi posebej veljalo pohvaliti le še vaščane Paridola in njihovega predsednika Jevšnika. Nabrali smo 47 ton različnih kovinskih odpadkov, ki jih je odpeljal celjski Dinos, poleg tega pa še 50 m³ različnih drugih odpadkov, ki smo jih naslednje dni odpeljali na odlagališče v Celje. Za natovarjanje in

prevoze smo angažirali brezposelne delavce in prevoznika Stojana. Računamo, da nam bo vsaj te stroške pokrila Občina. Akcijo je podprla tudi KS, ki je poskrbela za jedačo in pijačo za udeležence."

Kako ste bili uspešni? Je Slivnica zdaj počiščena?

"Žal še ne. Kar precej še imamo divjih odlagališč. Ne bom jih našteval, kajti lastniki zemljišč in tisti, ki odpadke odlagajo v naravo, se največkrat niti ne zavedajo, kakšno škodo delajo sebi in naravi. Cilj te naše akcije je bilo tudi osveščanje občanov in moram reči, da je prav ta del akcije ohrabrujoč. Menim, da bo v Slivnici odslej lažje skrbeti za čisto okolje."

F.K.

Smetišče pri Emu spet raste

Ni še dolgo, kar smo po vsej občini hiteli s čistilnimi akcijami in takrat je tudi izginilo divje odlagališče smeti pri Emu. Pa ne za dolgo. Iz malega kupčka je tamkaj spet zrasel velik kup, ki je iz dnea v dan večja šentjurska sramota.

G. Gorjup (direktor JKP), kaj boste storili?

Mi nič. Če bo KS odredila odvoz, bomo prišli s kontejnerji in delavci ter vso zadevo počistili. Če tega ne bo, pa ne vem, kako bo šlo naprej. Prejšnji mesec smo še odpeljali nekaj kontejnerjev, ta mesec še nič. Ljudje vozijo sem ropotijo z vseh koncev občine in nihče jih ne ustavi. Tudi mi nismo pristojni za prijave. Zakaj še vedno nimamo komunalnega inšpektorja, vprašajte na Občini.

G. Bebar (tajnik KS), kako je s smetiščem pri EMU?

Prejšnji mesec smo še vse počistili, zdaj pa je konec. Kontejnerjev ne bo več. To je stvar občine in občinskega proračuna. Šele ko bo urejen odvoz odpadkov za vsa posamezna gospodinjstva, lahko pričakujemo, da bo bolje.

Kako, mar se lani sprejeti Odlok o ravnanju s komunalnimi odpadki še ne uresničuje?

To boste morali vprašati pri Javnih napravah v Celju in pri ga. Ratajevi na Občini. Na KS smo napravili popis vseh gospodinjstev v KS Center, ugotovili, da 190 gospodinjstev nima urejenega odvoza, ga poslali pristojnim, zdaj pa so na vrsti Javne naprave Celje, da uveljavijo pogodbe in začnejo z odvozom. Kako daleč so pririnili, ne vem.

Na Občini so bile v petek, 15. maja ob 12. uri, vse štiri ključne pisarne, kjer bi se dalo kaj zvedeti, zaklenjene. Malovrh in Peperko sta še vedno prepevala po Evropi, podžupan Pungartnik, vodja odelka za varstvo okolja Ratajeva in sekretar Občinskega svet Škoberne so izginili neznano kam. Po telefonu pa smo izvedeli, da so Javne naprave poslale Šentjurčanom in Ponkovičlanom v podpis 580 pogodb za individualen odvoz smeti, odzvalo pa se je vsega okrog 160 krajanov.

F.K.

Voda iz Hrastja se je ustavila na Kombinatovi njivi

Resnici na ljubo, povezava cevovoda iz Hrastja s kozariškim vodovodnim sistemom se ni ustavila na Kombinatovi njivi samo zaradi varovanja posevkov, temveč tudi zaradi čakanja na tolarški blagoslov iz občinskega proračuna. Cevovod s premerom 300 mm je zgrajen do Kmetijske šole in že prinaša okrog 15 litrov na sekundo. Polovico te količine popijejo občani Črnoalice in Slivnice, druga polovica pa že napaja tudi Šentjurčane. Kot je rekel direktor JKP Gorjup, je del Šentjurja jugovzhodno od Sladice že na vodi iz Hrastja.

Ali to pomeni, da nismo več odvisni od šmarske in celjske vode?

"Odvisni ravno nismo, določene količine pa bomo še vedno jemali pri sosedih, ker je tako ugodneje. Z vodo iz Šmarja z enim litrom na sekundo oskrbujemo predele proti Vinskemu vrhu, 4 sekundni litri pa pridejo iz Celja do Sel in okolice."

Kako je s to hrastniško vodo? Je še vedno tako super?

Je, je. Nobenih težav ni z njo in vsi rezultati preiskav so zelo ugodni.

Veliko je pripomb na oskrbo z vodo v KS Loka. Šentjur, ki dobiva takorekoč vso vodo iz te KS, naj ne bi nič storil za tamkajšnje prebivalce?

Loka ima dva svoja vodovodna sistema in porabi vsega manj kot 1 liter na sekundo. Vode imajo dovolj, razen višje ležečih kmetij, ki so brez javne vodooskrbe. Poznam nekatere zahteve, gre predvsem za gospoda Bogolina, ki pravijo, da je potrebno povezati vse tamkajšnje porabnike. Saj se strinjam z njim, toda gre za zelo veliko razpršenost in zelo drag projekt. Ne vem, če bi bilo 100 milijonov tolarjev dovolj. Ko bosta investitorja, to sta Občina in KS, zagotovila denar, se bomo tega dela zagotovo takoj lotili.

F.K.

PREVOZI - TRGOVINA

OSEB IN TOVORA NA DEBELO IN DROBNO

ODPRTA JE NOVA TRGOVINA Z GRADBENIM IN IZOLACIJSKIM MATERIALOM

PETER JERŠIČ, UL. LEONA DOBROTIŃSKA
(NASPROTI KLAVNICE), ŐENTJUR

NUDIM VAM:

VSE VRSTE OPEK

SCHIEDEL DIMNIKE, PARKET I. KLASI
CEMENT, APNO, MIVKO

RAZLIČNE VRSTE BETONSKIH PLOŐI IN
TLAKOVCEV, NOSILCE, POLNILA,
BARVE JUPOL TER BELTON IN BELTOP,
DEMIT FASADE, STIROPOR, KOMBI PLOŐI

izolacije **NOVOTERM IN TERVOL...**

POSEBNE UGODNOSTI:

izredno nizke cene
in za veĉje nakupe
BREZPLAČNA dostava na dom

PONUDBA MESECA:

LAMELNI PARKET - HRAST I. IN II. KLASA
Od 1.690,00 SIT do 2.190,00 SIT/m²

063/740-084, MOBILTEL: 0609 624-091

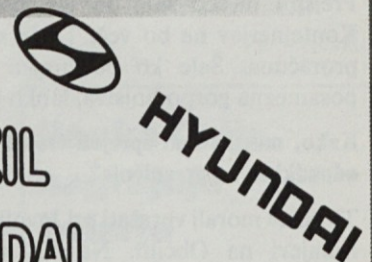
DELOVNI ČAS: VSAK DAN: 8⁰⁰ - 16⁰⁰, OB SOBOTAH: 8⁰⁰ - 12⁰⁰

MLA-CAR

Prodaja in servis vozil, Stopĉe 32b, 3231 Grobelno
telefon (063) 794-300, 794-310, fax 794-320

PRODAJA NOVIH VOZIL MITSUBISHI IN HYUNDAI

*Velika ponudba rabljenih vozil, izjemne cene,
zelo ugodni kreditni pogoji, v raĉun
vzamemo vaŐe rabljeno vozilo, moŐnost
menjave **staro za staro**, servisiranje vozil!*

ZAUPANJE

NAGRAJUJEMO!

Ponkovški pohod uspel

Ponkovška društva in KS Ponikva so v nedeljo, 17. maja, izvedli svoj tradicionalni "Pohod po krajih krajevnne skupnosti Ponikva". Kljub muhastem vremenu, se ga je udeležilo 60 ekip z okrog 340 tekmovalci.

Letos je bil pohod nekoliko krajši, ker so se organizatorji (med njimi so najzaslužnejši Špur, Kundih in Potočnik) ustrašili slabe vremenske napovedi, in so nas zato vodili po bolj uhojenih in urejenih poteh. Slišati je bilo tudi nekoliko nevoščljivo pripombo, da so hoteli pokazati, koliko asfaltiranih cest imajo.

Pohod je bil dobro organiziran, pot razmeroma ugodna, vzdušje pa vseskozi prijetno. V tekmovalnem programu so bile štirje discipline. Najprej smo na dvorišču pri Podkrajšku v Boletini s teniškiimi žogicami rušili pločevinke (pred to tekmo nas je gospod Podkrajšek nekoliko dopingiral s kačjo slino), pri bifeju Na Gričku, kjer so vse pohodnike tudi pogostili s kavico ali drugo pijačo po izbiri, smo metali na koš, ob železniški progi v Cecinju smo "metali bombe na cilj" (to je menda še tudi edini relikv nekdanj bolj vojaško usmerjenega pohoda), se nato še preizkusili v pikadu, in že smo bili na cilju. Tu je

Vovkov Gustl skuhal tradicionalno dober golaž (gostitelj je bila KS Ponikva). Da je na mojem krožniku več mesa, ker naj bi o pohodu lepše pisal, je dejal, a je bilo njegovo "podkupovanje" le verbalnega značaja, saj sem videl, da je svoje Ponkovljane oskrbel povsem enako ali še bolj obilno. Ponkovški trio Mrk je imel razstavljen svojo "mašinerijo", a je vse tja do popoldneva, ko sem zapustil prizorišče, vrtel samo kasete. Morda zato, ker so za zvočno zabavo skrbeli lovci, ki so kar naprej ubijali glinaste golobe. Če še omenim ponkovške osnovnošolce, ki so s srečelovom služili za svoj izlet, potem je večina dogajanj pred Lovskim domom opisana. Seveda če odštejem prsto zabavo, ki se je odvijala tja do mraka.

Najvišjo stopničko na zmagovalnem odru so si priborili Topničarji s Hotunja, med Neponkovljani pa je presenetljivo visoko na tretjem mestu pristala ekipa šentjurske socialdemokratske stranke (SDS), kar pomeni, da so organizatorji le prenehali s favoriziranjem svojih ekip, kar je na prejšnjih pohodih bilo morda nekoliko moteče.

F.K.

Pota in stranpota brezposelnosti

V torek, 12. maja, je celjski Zavod za zaposlovanje sklical tiskovno konferenco, na kateri smo dobili nekaj zanimivih podatkov in tudi nekaj tem za razmislek.

V letu 1997 je celjska regija imela 69 554 delovnih mest ali 1,9% manj kot leto prej in 18,2 odstotno registrirano brezposelnost (Maribor 22%, Murska Sobota 19%). Število brezposelnih se je leta 1997 povečalo kar za 14,8%, kar je tudi najvišja številka v Sloveniji.

Kot kaže pa te številke pomenijo dno, kajti v letošnjem letu RZZ beleži ugodnejše rezultate. V prvih treh mesecih se je zaposlilo 24 % oseb več kot v istem obdobju lani, število brezposelnih pa se je nekoliko zmanjšalo.

Bolj kot te več ali manj poznane številke so presentljive nekatere ugotovitve ob uvajanju javnih del v kmetijstvu. Pustimo ob strani, zakaj javna dela v pridobitnih dejavnostih (morda spet ena izmed fint Podobnik - Drnovškove koalicije?! Javna dela v kmetijstvu so letos dejstvo, namenjena pa so nadomeščanju tuje delovne sile v hmeljarstvu in sadjarstvu. Oseba, ki se vključi v javna dela, dobi od RZZ denarno pomoč v višini 80% zajamčenega OD (22 000 SIT), kritje stroškov pokojninskega, invalidskega in zdravstvenega zavarovanja ter zdravstvenega pregleda. Od izvajalca javnih del pa dobi še

stimulacijo 200 do 280 SIT na uro (na normo), prevoz na delo, prehrano in nezgodno zavarovanje. Povprečno znese stimulacija na mesec okrog 50 000 SIT, kar da skupaj z denarnim nadomestilom preko 70 000 SIT mesečnega zaslužka.

Tu se prične zanimiva zgodba. Hmezad in Robo - trade sta potrebovala 310 delavcev. RZZ je povabil na razgovor 1143 izbranih oseb, ki bi v načelu prišla v poštev za razpisana dela (izločili so tiste z višjo kvalifikacijo, matere z otroki, starejše od 45 let...). Od teh se na vabilo ni odzvalo 316 oseb, 199 oseb ni bilo primernih za hmeljarska dela (zdravje...), 33 oseb pa je delo odklonilo. Tako je šlo na zdravniški pregled 595 oseb, od teh so jih zdravniki izločili še 178, na delo jih je dejansko prišlo le 237, zaposlilo pa se jih je 116, ali 11% od pozvanih.

Zanimivo je, da je gospa Pintar, ki je te podatke predstavila, bila v imenu RZZ z "izkupičkom", ki se mi je zdel katastrofalen, zelo zadovoljna. Zatrjevala je, da so zadeve premaknili z mrtve točke, prevetрили sezname brezposelnih, skratka naredili veliko delo.

Naj bo tako kot je rekla, toda vtisa, da brezposelnost vendarle sploh ni takšen bav bav, se nisem mogel znebiti.

F.K.

Jurjevanje 98

Že mesec dni je preteklo od letošnjega jurjevanja, ker pa smo ga s prejšnjo številko ŠN nekoliko prehiteli, mu posvečamo nekaj refleksij v tej številki.

Letošnje jurjevanje je bila uspešna prireditev, k čemur je v veliki

Lesjak Stane s parom čistokrvnih posavk

meri prispeval podvoz, ki je bil pravzaprav prva zvezda letošnjih prireditev v počastitev farnega patrona sv. Jurija. Občutek sem imel, da je bil letošnji izbruh veselja, zlasti še v petek popoldne, prav zaradi otvoritve podvoza, res spontan. Toliko ljudi kot jih je bilo na otvoritvi, že dolgo ni bilo na nobeni občinski prireditvi.

O drugih dogajanj velja omeniti, da so organizatorji poskusili s spremembami, od katerih je bilo tudi nekaj uspešnejših. Všečno je bilo, da so večino zabavnih in kulturnih prireditev pripravili domači ljudje. Tudi šotor pred tržnico se je pokazal kot dobra poteza, dajal je senco, in kar je prejšnja leta še zlasti manjkalo, mesto, kjer si se lahko usedel, pil in jedel ter hkrati prisostvoval zabavnim programom. Odločno preslabo pa je bila izkoriščena sama Tržnica, ki bi sicer zlahka spravila pod streho večino dogajanj. Šotora morda celo ne bi potrebovali.

Skupina Domima s Prevorja se uveljavlja

Jurjev sejem vztrajno propada in postaja razmeroma slabo založena kramarska fešta. G. Kaša iz Slivnice je bil s svojimi planinskimi palicami in cekri menda edini "domači proizvajalec", pa še on ni takorekoč nič prodal. Tudi prodajna razstava novih in starih kmetijskih strojev pri Lipi ni predstavljala pravega poslovnega dogodka. Čeprav so se Lipini ljudje zelo trudili (redke obiskovalce so tudi pogostili s pecivom in odličnim Kolarjevim vinom), posebnega posla, domnevam, niso naredili. Čas takšnih sejmov je pač dokončno minil in bi bilo verjetno najbolje, da bi se tudi organizatorji jurjevanja poslovili od te zamisli.

Med maloštevilnimi stojnicami in kioski sta mi v spominu ostala promocijski šotor tabornikov in kiosk Turističnega društva Slivnica. Taborniki, "maskirani" v dokaj vpadljive uniforme, so prodajali svojo idejo, TD Slivnica pa je k ličnemu kiosku z nekaj izobešenimi informacijami in več omizji, kjer so se zbirali Slivničani, ob spremljavi opaznih mladih domačih muzikantov, privabilo marsikaterega radovedneža. Zlasti so se izkazali s pokušnjo njihovih domačih proizvodov, jabolčnika, šmarnice, Leskovškovih mesnih izdelkov, peciva, pa tudi vrhunskih vin domačih vinarjev (Žuraj).

V okviru jurjevanja se je zgodila še otvoritev Daewoojevega avto

Mažoretke še niso odrasle

salona v bivši trgovini Avto Celja. Čeprav je šlo pravzaprav le za zamenjavo najemnika, je direktor Avtofina oziroma Vaš avto d.o.o g Brance pripravil pravo fešto z muzikanti, s podžupanovim govorom, nastopom šentjurskih uradnih pevcev MPZ Skladateljev Ipavcev (367. so zapeli "Slovenec sem..."), pogostitvijo in tudi s slovesno predajo prvega prodanega Daewooja; Jože Balon je odpeljal lepega modrozelenega Lanosa. Prisotna je bila vsa avtomobilska konkurenca (Mlakar, Škorjanec, Prevolnik), ki je novemu konkurentu zadovoljno čestitala, iz česar sem zaključil, da mu ne pripisujejo dolgega veka oziroma se ga v bistvu sploh ne bojijo.

Kako so se odrezali domači umetniki (Prijetelji, Rajske strune, Folklor iz Dolge gore, tercet Domima, Specter sound, tudi Šaleške fante že skoraj lahko prišetejemo k domačim, in še kateri), je težko reči. Njihov repertoar več ali manj poznam, zato z njimi nisem preživel ravno veliko časa. Vsa čast jim, da imajo dovolj učne potrpežljivosti in želje po javnem nastopanju. Ena od novosti je bila

napovedovalka Saška s Kalobja (to je tista, ki v ŠN lušči kalobške bučnice), ki pa se je s svojim nežnim glasekom kar izgubila v trušču prav nič poslušnega občinstva. Vsekakor je dejstvo, da domači muzikanti privabljajo na prizorišče več občinstva kot tuji.

Z nekoliko večjim zamahom so se svoje predstavitve lotili vinarji. V Ipavčevi hiši so pripravili svojo razstavo, šlo je bolj za razstavo embalaže, starega vinarskega orodja in posodja, ter se tam enkrat zabavali več ali manj sami, drugič pa so za zaprtimi vrati gostili šentjurski jet set. Na Tržnici so tudi imeli vse skozi svojo pokušino

Rajske strune z Grobelnega

vin. Kljub širši zasnovi svoje predstavitve, nisem imel občutka, da so jih obiskovalci opazili bolj kot ponavadi.

Spološen vtis je, da jurjevanje postaja predvsem praznik gostincev, kar je seveda tudi prav. Pred Tržnico je gospodaril Bohorč, ves čas pa je bilo živahno tudi pri gostišču Vija vaja, ki si je omislil celo svoj dalmatinski ansambel. Vsekakor je predstavljal prijetno novost.

V nedeljo se je slavje nadaljevalo pred farno cerkvijo v Zg. trgu, kar se mi ni zdelo prav nič potrebno. Program je bil več ali manj isti kot dan prej na Tržnici in namenjen skoraj izključno vernikom, ki so po obeh mašah takorekoč hočeš nočeš morali pristati na sodelovanje. Organizatorji jurjevanja so očitno domnevali, da vernih ljudi ni mogoče zvabiti do Tržnice in jim je zato potrebno program predstaviti kar pred cerkvijo, a so se zmotili, kajti večina prisotnih pred farno cerkvijo je bila večer prej tudi na Tržnici.

Del jurjevanja so tudi tako imenovani aktivni kmečkih žena, ki pa so se letos zreducirali na posamezne "profesionalke", ki jih sicer ob sobotah srečujemo na tržnici. Ker so kioski kmečkih žena takorekoč edini čisto pravi zastopniki vsebine jurjevanja, je prav škoda, da jih ta prireditev očitno ne zanima večdovolj.

In še nekaj besed o nedeljski reviji pevskih zborov. Nastopilo je okrog 300 pevcev iz vse občine, zato ni čudno, da je bila v dvorani nepopisna gneča. Še za gospoda dekana Zemljiča se ni našlo sedeža - drenjal se je kar pred vrati. Za tako prireditev, čeprav je očitno zanjo dovolj zanimanja, v Šentjurju nimamo pravega prostora. Vprašanje pa je tudi, če je z različnimi dogodki nabasano jurjevanje pravi čas za takšne vrste spektakel. Zaradi gneče in soparne vročine sem v dvorani zdržal le deset minut, zato o pevskem programu ne bom rekel niti besedice.

Seveda gredo k sv. Juriju tudi konji. Letos je bilo v povorki 16 konjskih vpreg - te so bile pretežno domače - ter 18 jezdecev, ki pa so bili večinoma "uvoženi". Med domačini velja naštetih najbolj

vztrajne: Lesjakov Stanč, Mlakra iz Kostrivnice, Gobec iz Hruševca, Žuraj iz Ječovega, Slapšak iz Jakoba, Antlej iz Trške gorce, Vodeb iz Tratne, Loknerjeva iz Loke, Gajška iz Vrbnega. Konje bo verjetno treba obdržati, njihovemu nastopu pa bo potrebno najti novo vsebino. Samo kazanje konj v času, ko je konjereja v hitrem vzponu in je konja možno videti že za vsakim vogalom, ni več hudo atraktivno.

Za oceno sem prosil tudi predsednika organizacijskega odbora g. Ludvika Mastnaka:

"Letošnje jurjevanje, ki ga označuje predvsem izjemno zanimanje domačih pevskih in glasbenih skupin, je po mojem mnenju dokončno utrdilo to prireditev. Zlasti kvalitetna je bila revija odraslih pevskih zborov. Skupaj je bilo okrog 700 izvajalcev, od tega 270 pevcev in 180 godbenikov, poleg tega pa še vrsta domačih ansamblov in skupin. Posebej naj še omenim udeležence jurjeve povorke, 16 konjskih vpreg in 18 jezdecev. Tudi zanimanje ljudi za prireditev je bilo zadovoljivo."

Kaj pa denar? Kakšni so pravzaprav stroški jurjevanja?

"Vsi nastopajoči dobijo le malico. Konjske vprege prejmejo po 5000 SIT, jezdeci pa po 3000 SIT za nadomestilo materialnih stroškov. Naročeni ansambli nas stanejo od 40 000 do 70 000 SIT. Skupaj bo vseh stroškov krepko čez milijom tolarjev. Od te vsote da občina okrog 65%, ostalo pa sponzorji."

Za zaključek še moj razmislek: jurjevanje se le približuje zabavno - gostinskemu tipu prireditve, kar je v načelu menda tudi edina možna

Taborniki - novost na jurjevem sejmu

varianta. Sanje o drugačnem, proizvodno - tržno - promocijskem ali celo kulturnem značaju prireditve, se počasi umikajo pred realnostjo. Če vsa zadeva že mora trajati tri dni, potem bi bilo smotno, da se dogaja samo v poznih popoldanskih in večernih urah in je zasnovana izrazito zabavno. Seveda to ne pomeni, da ne bi smeli nastopati tudi pevski zbori, pevske skupine in drugi. Le da naj bi le-ti svojo ustvarjalnost praviloma pokazali na "tekmovalnih" Ipavčevih dnevih, na jurjevanju pa bi pelli predvsem sebi in drugim v zabavo.

Takšen tip jurjevanja bi se končno tudi otresel finančne podpore že tako skromnega občinskega proračuna in bi počasi morda le postal tržna zadeva.

F.K.

Praznovali smo prvi maj in dan upora

Ne le pomladanska utrujenost po napornem jurjevanju, temveč predvsem nekoliko bolj rozasta barva obeh praznikov je menda vzrok, da sta šla oba praznika mimo nas precej neopazno. Prvega so zaznamovali le borci s svojo letno skupščino, za katero pa sem žal zvedel šele dan po tistem, ko se je že zgodila. Poslušal pa sem predsednika šentjurskih borcev g. Kozjana na Štajerskem valu, kjer je gospa Novakova naši borčevski organizaciji in dnevu upora posvetila pol ure radijskega časa. Po dolgem času sem tedaj spet slišal nekaj bolj "krvavih" borbenih pesmi, kar pomeni, da na Štajerskem valu le še niso zapečatili svojih arhivov. In priznati moram, da sem tem pesmim, ki so pravzaprav pesmi moje mladosti, z veseljem prisluhnil in jih morda tudi prvič vsebinsko slišal. Nekatere so prav grozne, toda so del naše zgodovine, za ene zmagoslavne, za druge bratomorne - pa še oboji imajo prav - zato jih pač ne smemo kakorkoli pozabiti. In če skupaj postavim državnega tožilca Drobniča in šentjurskega predsednika borcev Kozjana, mi je povsem jasno, da bo veliko zamisel narodne sprave uresničil le čas. Žal!

Zakaj šentjurska občinska krščanskodemokratska oblast zanemarja prvi maj, mi je povsem nerazumljivo. Na predvečer praznika, bil je prav čudovit pomladanski večer, je sicer zagorelo več ognjev, toda ko sem v ihti za dogodki begal od enega do drugega, se je pokazalo, da je šlo povsod takorekoč izključno za sežiganje smeti in odpadnega vejevja. Le na Rifniku, kjer je za kratek čas zagorel manjši ogenj, so bili nekoliko bolj praznični, saj so spustili v zrak nekaj pisanih raket. Tako nam je od nekdanj velikega praznika ostal le prvomajski izlet na Resevno. Pa še tam je med 300 izletniki bilo več ljudi iz širše okolice kot Šentjurčanov. Od šentjurske oblastne smetane pa dobesedno ni bilo nikogar. Šentjurska visoka družba je verjetno prvomajske počitnice izkoristila za kratek skocek na smučanje v Francijo, izlet v London in še kam. Tradicionalni nepolitični nagovor predsednika PD Stražeta in nekoliko bolj delavsko obarvanega predstavnika Svobodnih sindikatov pač ni bilo dovolj za praznovanje. Močvirniški "natur duo" Sonja + Jože, ki je sicer simpatično našigal slovenske narodne, si vsaj v prvi uri, ko sem jih čakal, ni privoščil nobene delavskemu prazniku namenjene melodije. Je pa bilo na Resevni prav prijetno in tistim, ki ste jo zamudili, je lahko rahlo žal.

F.K.

NA RESEVNI JE ZAZVONIL TELEFON

Obljube, ki so jih še ne tako dolgo dali planinci, so se že uresničile: PD, na čelu s predsednikom **Ivanom Stražetom**, je poskrbelo, da je pri 11 naročnikih na območju Resevne 8. maja zazvonil telefon. Seveda je čudež sodobne tehnike »priplezal« tudi na planinski dom, kar bo razbremenilo nekatere planince, ki bodo morda tako ali drugače utrujeni in bodo lahko poklicali »prvo pomoč« iz javne govorilnice. Vzporedno s telefonije so potekala tudi

zemeljska dela za vodovod in električno. Dela še niso končana zaradi težav z denarjem. V društvu obljublajo, da bodo kos tudi tem težavam.

V PD Šentjur se zahvaljujejo Telekomu, JKP Šentjur, Elektro Celju, Elektro bumu in Vilkogradu.

Sicer pa planinci tudi izvršujejo svoje stalne dejavnosti - to so izleti. Sredi maja so bili na

Golici, naslednji izlet pa bo 6. junija na Begunjščico. Vabijo vse občane, da se oglasijo v pisarni na Ljubljanski 1, kjer se lahko dobijo dodatne informacije in se tudi včlanijo. Kot je povedal Ivan Straže, so skupščino predstavili na jesen, ko naj bi bile tudi volitve. Rešili so tudi problem okrog oskrbnitstva Doma na Resevni, kjer »glavna« ostajata Lidija in Peter Močnik, katerima se društvo še posebej zahvaljuje.

L. H.

Do Lovskega doma po asfaltu

V nedeljo, 17. maja, so v KS Ponikva slavili še eno delovno zmago: z asfaltno preprogo so povezali Lovski dom v Slatini. 730 metrov ceste jih je stalo 6 milijonov SIT, od tega so 600 000 SIT prispevali občani ob tem cestnem odseku in lovci. Poleg denarja so krajani prispevali še delo za ureditev bankin. Z zadnjimi deli so hiteli še tik pred dnevom otvoritve, tako da smo se na Lovski dom pripeljali takorekoč po vroči cesti.

Slavnostni govornik je bil predsednik sveta KS Anton Vrečko, trak pa je prerezal eden od najstarejših občnov Luterja lovec Franc Hrovatič. Cesta je ugodno speljana in bo omogočala prijetno vožnjo. Slišal sem le mnenje "strokovnjakov", da so brežine morda prestrme in da cesta tu in tam malo preveč "visi".

Kdaj bo asfalt do vrha oziroma do meje s konjiško občino?

"Občinski svetnik Zdolšek si je močno prizadeval, da bi že kar sedaj šli do konca, toda to ni bilo mogoče. Nadaljevanje ni v referendumskem programu, pa tudi na Občini se zanj ni našlo denarja. Poskušali bomo potrebna sredstva zagotoviti iz programa CRPOV v naslednjem letu", je povedal predsednik KS Anton Vrečko.

SERVISNO PRODAJNI CENTER

ANDI AVTO

d.o.o.

SUZUKI

NAŠA PONUDBA

PRODAJA

- * AVTOMOBILOV
- * MOTORNH KOLES IN SKUTERJEV
- * IZVENKRMNIH MOTORJEV
- * REZERVNI DELI SUZUKI IN MARUTI
- * SONČNE STREHE (ŠIBEDAH)
- * BARVE, LAKI, MEŠALNICA
- * GUME (BRIDGESTONE, GOODYEAR, FULDA, HANKOOK)

ODKUP IN PRODAJA RABLJENIH VOZIL VSEH ZNAMK

PREPISI VOZIL

STORITVE

- * SERVIS AVTOMOBILOV SUZUKI
- * POPRAVILA IN UREDITEV VOZIL OSTALIH ZNAMK
- * MONTAŽA IN CENTRIRANJE GUM

Uradni prodajalec in serviser za celjsko in koroško regijo
DELOVNI ČAS: PRODAJA VOZIL: 8 - 18, SOBOTA: 8 - 12, SERVIS: 8 - 17

AVTOSALON ŠENTJUR
- Cesta Kozjanskega Odreda 18,
telefon: 063 743-389,
743-086, fax: 743-087

SUZUKI BALENO

Pravi avto za sončno stran Alp

WAGON

že od 2.100.000

SEDAN

že od 1.900.000

HATCHBACK

že od 1.700.000

1.3 IN 1.6 MOTOR

OPREMA:

- BOČNE OJAVLJIVE
- CENTRALNO ZAKLEPANJE
- DVOJNI AIR-BAG
- ELEKTRIČEN POMIK STEKEL
- ELEKTRIČNO NASTAVLJIVA OGLEDALA
- IMOBILIZATOR MOTORJA
- SERVO VOLAN
- VOZNIKOV SEDEŽ
- NASTAVLJIV PO VIŠINI ŽAROMETI NASTAVLJIVI PO VIŠINI

KREDITI TOM +6% LEASING
KREDITI NA POLOŽNICE

2. pohod po Krajevni skupnosti Slivnica pri Celju

V soboto, 2. maja, smo se krajani Krajevne skupnosti Slivnica podali na pohod po vaseh in vasicah naše krajevne skupnosti. Ob 9. uri zjutraj smo se zbrali pred kulturnim domom in se že veselili, saj je nebo kazalo, da tudi letos kljub slabim napovedim ne bomo potrebovali dežnikov.

Še kratki napotki Vinka Tomšeta, predstavnika Planinskega društva Slivnica, pohodnikom, želja po varnem koraku in okrog 250 pohodnikov nas je mahnilo proti prvemu hribu, ki je mnoge spravil ob sapo. Tako smo se z veseljem okrepčali s pijačo in jedačo na prvi postaji na Frecetovi kmetiji. Po kratkem počitku in prijetnem kramljanju smo pot nadaljevali preko Javorja na Sveto Heleno, kjer nam je predsednik Turističnega društva Slivnica Dušan Polenšek potrdil pohodniške izkaznice, Denis Lenart in Valerija Tanšek sta nas pozdravila z glasbo, prijazne domačinke pa s pladnji sendvičev in bokali vina.

Na naslednji postaji v cerkvi svetega Miklavža je bilo združeno prijetno s koristnim. Najprej smo že od hoje, sonca in vina ogetim pohodnikom zapele pevke kulturnega društva, župnik je vsem, ki so ga hoteli poslušati, povedal nekaj o zgodovini cerkve in o zavetniku te cerkve. Tokrat so za glasbo poskrbeli Trije ventilčki s

Slivnice, domačini pa zopet za okrepčilo. Čeprav so se nam približevali temni oblaki in je tu in tam padla kakšna kaplja, smo se pohodniki raje poveselili, kakšno rekli in po dolgem oddihu nadaljevali pot skozi vas Bukovje na Slivnico.

Da Slivnica kljub slabim 500-tim metrom ni mačji kašelj, so pokazala znojna čela, upočasnen korak in marsikateri počitek. A smo na utrujenost kmalu pozabili, saj nas je Franc Jožef povabil v svoj, jaz temu rečem kar mali raj. Hrib, na katerem stoji njegova hiša, se takoj loči od drugih, saj je (slivniški) Franc Jožef svoj hribček popolnoma spremenil, ko je po njem posadil različne grmovnice, uredil potke, pred hišo posadil in posejal raznobarne rože, ki v spomladanskih dneh zaživijo v vsej svoji lepoti. Tu sedaj živi v svojem »cesarstvu« cvetja.

Pohodniki smo se s šopkom travniških cvetic spomnili na našega prijatelja Mateja-Soškega, ki je predlani prezgodaj tragično umrl v gorah, potem pa odšli h gostilni Hrastnik po žig in malce počitka. Nekateri so si že dali duška s plesom in petjem, jaz in še marsikdo pa si je želel kaj bolj konkretnega za v želodec, tako smo se podali v dolino na štartno mesto na odličnem golaž.

Pohod je bil krajši kot lansko leto, morda še zato toliko energije v pohodnikih. Ko je namreč Gašper Jelen prijel za klaviature in začel peti, je vso dvorano spravil pokonci. Gašperju so dobro voljo pomagali vzdrževati še Davor s harmoniko, Špela s svojim glasom, glasbeniki s Slivnice in kasneje župnik ter Sašo s kitarama. Res, po pohodu in že na samem pohodu se je izkazalo, da so ljudje potrebni zabave, druženja in nasploh dejavnosti, ki jih za kratek čas odvrnejo od vsakdanjih skrbi.

Da so bili organizatorji (planinsko društvo v sodelovanju z drugimi društvi in KS Slivnica pri Celju) zadovoljni, je bilo več kot očitno, pohod je privabil namreč tudi veliko pohodnikov iz drugih krajev, iz Šentjurja, Šempetra, Vojnika, Celja, Žalca, Štor in celo par z Goričkega. Tako je Irena Arzenak iz Domanjšarcev povedala, da se je pohoda udeležila prvič, kamor so jo povabili sorodniki iz Dolge Gore, kjer sta bila z možem na prvomajskem obisku. In seveda, bilo ji je všeč. Komu pa ni bilo? Tudi najstarejšemu Francu Leskovšku s 77-imi leti, najstarejši Ivanki Polenšek s 66-imi leti. Družina Kunšek s Turnega pa je zopet pobrala naslov najštevilčnejše družine na pohodu.

Nina Gradič

Skavtske obljube v Kančevcih

Upam, da to že veste, v Šentjurju imamo tudi skavte. Kaj pomeni biti skavt je pravzaprav težko razložiti, ker tega v resnici ne veš, dokler nimaš okrog vratu rutice. To vam lahko povedo tudi mlajši skavti iz veje izvidnikov in vodnic, starejši roverji in popotnice pa še toliko bolj, saj smo se v začetku maja udeležili obljub v Kančevcih v Prekmurju.

Obljuba je verjetno najpomembnejši trenutek v skavtskem življenju. Biti skavt namreč ne pomeni samo dirjanja po gozdovih, prenašanja težkih nahrbtnikov in zabave. Skavt se namreč trudi tudi osebno in duhovno rasti. Spoznavati sebe in stvarnika v ljudeh in naravi okrog sebe. Rutica pa je v končni fazi samo potrditev, da si pripravljen stopiti na to pot in dati obljubo, da boš dober človek, za vse življenje.

Šentjurski klan je od 3. maja tako bogatejši za dva skavta. Obvljubo sva namreč dala Klemen in moja malenkost, a moram priznati, da me je v soboto zjutraj pošteno črviceilo po želodcu, preden je

končno pripeljal vlak. Potem je dan v nadaljevanju minil z nahrbtnikom na pohodu... Prekmurske ravnice pa so se vlekli in vlekli in vlekli...

Zvečer bi verjetno kar stoje zaspala, a je bila pesem ob tabornem ognju nekaj, česar nisem hotela ravno zamuditi. Večerna gostja je bila Šentjurčanka, laična misionarka Ana Golob. Ob diapozitivih nam je povedala ogromno zanimivega iz svojega triletnega bivanja na Madagaskarju. Spomnite me na ta razmere, ko se bom naslednjič nad čim pritoževala.

V nedeljo pa je končno nastopil čas slovesnih obljub. Prišežem, da sem v trenutku, ko sem dvignila roko in odprla usta, pozabila čisto vse, a mi niso verjeli, ker je nek pomožni podzavestni možganski program mimo mene še kar spodobno opravil nalogo.

Tako. Zdaj sem skavtinja...in ne predstavljate si kako dober občutek je to! Če vas zanima, se nam lahko pridružite. Srečanja imamo ob sobotah ob sedmih zvečer v kaplaniji. Se vidimo!

Saška

Ni jih več

Kaj pomeni objeti svoje drevo, ve le tisti, ki je nežne korenine pred mnogimi leti s svojimi rokami globoko v zemljo zasadil skupaj s svojo ljubeznijo. Njemu najslajše rodila so žlahtna drevesa, jesen za jeseno je pil njih peneče sokove življenja do tistega dne, ko so žage motrone zapele svojo pesem, naglas in trdo, brez ljubezni in brez krivde. V drva so spremnile naše jablane.

Ivanka Uduč

Dan, ko se je sonce smejalo

V soboto, 25. aprila, ko je ves Šentjur poplesoval ob zvokih godbenikov in je jurjevanje do korenin preželo naše malo mesto, se je avtobus poln nasmejanih in dobrovoljnih obrazov podal na izlet proti morju.

Bila sem vesela, ko so me "rdečekriževci" povabili v svojo sredo. Imela sem namreč priložnost spoznati večino krajevnih predsednikov in odbornikov RK, pa tudi nekaj mentorjev osnovnošolskih krožkov je bilo vmes.

Meglina in malce hladna podoba Šentjurja in okoliških krajev se je vedno bolj oddaljevala. Gospod Tisel, ki je skrbel za dobro voljo, nas je opozoril na prvo turistično zanimivost - meglo, na levi in na desni." Videti je bilo, da niti takšni "ogledi" niso mogli pokvariti razpoloženja. Sonce pa je vse bolj sililo izza oblakov in napovedovalo čudovit dan.

Morda je bila kriva dobra družba ali pa naša miniaturna dežela (saj ti ne vzame ravno veliko, da jo prekržiš po dolgem in počez), a zdelo se mi je, da smo na Debelem rtiču pristali, še preden smo se lahko dobro razgledali po avtobusu. Priznati moram, da si nisem znala čisto natanko predstavljati, kam smo namenjeni. Zdraviliško letoviški kompleks za otroke in mladino je bil nekaj, o čemer sem slišala že veliko, pa vendar me je impozantna stavba prijetno presenetila. Še bolj pa sama prijaznost osebja in spoznanje, da na majhnem koščku slovenske obale tak biserček sploh obstaja.

Na začetku nas je sprejela upravnica doma in namestnica državnega sekretarja za RK. Dobili smo občutek, da so veseli našega obiska in tako je dopoldne minilo v res prijetnem ozračju. Debeli Rtič je poleg Rakitne pravzaprav edino letovišče in zdravilišče, ki je namenjeno izključno otrokom. Ob poplavi običajnih zdravilišč se človek nehoti vpraša, zakaj je tako. Še preden mi je uspelo pasti v takšno žalostno in brezplodno razmišljanje, nam je gospa upravnica razložila, kako Debeli Rtič že 40 let sprejema po osem do deset tisoč otrok letno . S

pomočjo sponzorstev in dobredelnih prispevkov so ga lani uspeli obnoviti, v prihodnje pa bi radi preuredili še kuhinjo in odprto plažo. Bilo je lepo slišati, da je tudi naš kraj prispeval svoj delček k nasmehu vseh tistih otrok, ki preživijo počitnice tu. Verjetno mnogi med njimi brez tega programa RK letos ne bi videli morja, da ne omenjam vseh tistih, ki jih tja napotijo zdravniki zaradi takšnih ali drugačnih bolezni. Tudi če vprašate Zapuškovega Robija, fantička s Kalobja, enega tistih, ki so se na Debeli Rtič odpravili iz naše občine, se mu bodo usta verjetno nehoti raztegnila do ušes. Veliko otrok dobi tak smehljaj, pa vendar še premalo. Pa smo spet na začetku. Pri denarju namreč.

Čisto slučajno smo ugotovili, da imamo v svoji sredi gospoda, ki je pravi fenomen. Jože Žlender je zaprisežen krvodajalec, ki je kar 132 krat dal kri in je bil tega dne prvič na morju. Ne vem sicer, kaj me je bolj presenetilo, a zagotovo smo ga potem opazovali s še večjim občudovanjem v očeh.

Po kosilu je bil čas, da odrinemo. Gospod Slejko, ki je vso karavano vodil, se je trudil, da bi dan ostal zanimiv in ne prenaporen. Uspelo mu je tako eno kot drugo.

Končalo pa se je tudi naše vandrjanje. Seveda smo vmes ugotovili še marsikaj, npr. kako imamo na avtobusu dva šoferja in dva muzikanta v dveh osebah, pa kako je svet majhen...in lep. Proti večeru je postajala okolica vedno bolj domača in nekje pred Dramljami je gospod Tisel še enkrat poskusil srečo v turističnem poslu, le da je bila tokrat na levi in na desni - tema.

Trudila sem se, da bi vam opisala vsaj delček tistega, kar se je dogajalo med meglo in temo. Hvala gospodu Slejku za lepo preživet dan in vsem tistim, ki ste ga napolnili z dobro voljo. Delati za dobrodelno organizacijo kot je RK ne pomeni ravno skrbeti za to, da vam bodo po smrti postavili spomenik. Pomeni pa z nevidno roko obrisati solzico ali dve z obupanega obraza. Hvala vsem, ki se tega zavedate. Tudi zaradi vas bo jutrišnji dan sonce bolj nasmevano.

Saška Teržan

Z roko v roki

Pod tem naslovom je bila v petek, 22. maja, v športni dvorani Hruševac odmevna dobrodelna prireditev Sožitja, Društva za pomoč duševno prizadetim Šentjur. Preko 1000 obiskovalcev je zvesto spremljalo tri ure dolg program, ki so ga prispevala znana imena šentjurske in slovenske estrade: Ansambli Mikola, Rogla, Zlati zvoki, Cverle, dekliški pevski skupine "Foxice" iz Ljubljane in Vesele Štajerke, pa še vrsta znanih imen, kot so Brendi in Korado, Niki, Viktorija, Edvin Fliser, Regina, Andrej Šifrer, Monika Kumer in Laura Pešak. Tudi Vinka Šimeka in Dudeka, ki sta poleg Šifrerja edina zagotovo nastopila v živo, ne smem pozabiti, saj sta požela kar precej smeha in aplavza. Zlasti je presenetil Dudek, ki ni le prav spretno zaigral na violino, temveč se je izkazal tudi kot pevec. Njegov pevski nastop je bil ta večer eden od boljših. Vsi nastopajoči so po vrsti zagotavljali, da so zelo srečni, ker so lahko sodelovali na tem dobrodelnem koncertu.

Podarjenemu konju se sicer ne gleda na zobe, pravijo, a bom le tvegala tudi kritiko. Koncert je

bil absolutno predolg. K preobširnosti sta obilno prispevala tudi povezovalca programa Marjana Novak in Marjan Šneberger, ki sta bila sicer profesionalno spretna, njune modrosti pa večkrat nekoliko odvečne. Nekateri nastopajoči so koncert seveda tudi izrabili za lastno promocijo, za predstavitev svojih pesmi in skladb, ki pa vse prevečkrat niso bile ravno na vrhunski ravni. Zdi se mi, da sem ta večer slišal kar vrsto precej trapastih besedil. Nekaj posebnega je bila skupina "foksic"(pravega imana skupine nisem uspel razbrati) iz Ljubljane.

Med nastopi pevcev je bilo tudi nekaj pozdravnih in govornih točk. Direktor Zveze društev Sožitje Tomaž Jereb je poudaril velike zasluge Petra Jeršiča, predsednika šentjurskega Sožitja, ki je v Šentjurju najbolj zaslužen za vzorno delovanje društva. Tudi starši otrok so se ga spomnili z lepim šopkom. Studio trg iz Dramelj, organizator vskoletnega božičnega koncerta v Hruševcu, je podaril Zavodu v Dobrni barvni televizor in videorekorder, spregovoril pa je tudi župan Malovrh, saj je bila Občina eden izmed večjih sponzorjev koncerta.

F.K.

KONCERT VOKALNEGA KVINTETA KRISTAL NA KALOBJU

10. maja letos smo na Kalobju v prostorih osnovne šole gostili fantovski vokalni kvintet Kristal iz Dobrne in Nove cerkve. Koncert je bil dobrodelne narave in so fantje izkupiček podarili Kulturnemu društvu Kalobje za razvoj kulturnih dejavnosti.

Ljubitelji vokalnega petja so lahko uživali ob ljudskih, umetnih in ponarodelih pesmih, ki jim je pridih nežnosti dala flavtistka Karmen Podgoršek. Naj se ob tej priložnosti iskreno zahvalim vsem nastopajočim, gostilni Erjavec, cvetličarni Metka in vsem, ki ste izvedbo koncerta omogočili.

Saška Teržan

Ko zaslišimo tišino

Vsak človek ima svoj značaj, svoj način življenja in tudi svoj način ustvarjanja odnosov z soljudmi. Mnogokrat je prav to zadnje najtežje, kajti ljudje se med seboj razlikujemo tudi po osebnih težavah, zdravju in drugačnosti.

Med te spadamo tudi tisti, ki smo slušno prizadeti, naglušni ali celo gluhi. Tudi jaz sem med njimi in spadam med to srednjo kategorijo. Slušne težave prenašam vse dni že od otroštva. Že v času srednjega šolanja sem začel uporabljati slušni aparat, da sem lahko sledil predavanjem in komuniciral s sošolci.

V času zaposlitve, delam kor gradbenik na terenu na javnem komunalnem področju, čeprav sem veliko delal z ljudmi, v pogovoru nisem imel večjih težav. Za nekaj časa sem celo opustil slušni aparat. Kasneje so se moje težave stopnjevale, zlasti na raznih sejah, predavanjih, telefoniranju, pri gledaliških predstavah, cerkvenih obredih in tudi doma pred televizorjem. Ko so z leti moje težave postale še občutnejše, sem se pred 4 leti odločil za nabavo novega slušnega aparata. Pri tem so mi pomagali člani moje družine, sodelavci, osebni zdravnik, specialisti v Celju in strokovnjaki za slušne aparate firme Widex iz Ljubljane.

Ponovna odločitev za slušni aparat ni bila lahka, toda brez osebne odločitve in ustreznega razumevanja okolja ni mogoče premagati sramežljivosti ob občutku osebne prizadetosti.

S ponovno uporabo slušnega aparata sem postal drug človek. Svet okoli mene je postal lepši, vsak pogovor lažji, okolje prijaznejše, prej šumi in zvoki so postali prijetna glasba. S to življenjsko spremembo sem naenkrat ZASLIŠAL TIŠINO... Postal sem srečnejši!

Da bi to srečo delil in privoščil tudi drugim, meni podobnim, sem se leta 1996 včlanil v DRUŠTVO GLUHIH IN NAGLUŠNIH, na Lesničarjevi 5 v Celju. Društvo šteje 670 članov z vsega celjskega območja in je eno izmed najaktivnejših v državi.

V društvu se redno odvijajo razna srečanja, strokovna predavanja, športna srečanja, imamo fotosekcijo, knjižnico, planinsko dejavnost, organizirano strokovno pomoč pri nabavi slušnih pripomočkov in vsakomesečni servis za slušne aparate in manjavo baterij. Vsi člani društva smo tudi člani Zveze gluhih in naglušnih Slovenije, od katere dobivamo glasilo "Iz sveta tišine".

Sam sem iz naše občine pridobil že več slušno prizadetih prijateljev, ki so vsi zadovoljni z delom v društvu, poznam pa še veliko ljudi, ki bi bili potrebni društvene pomoči.

V zadnjem času je tudi na slušnem področju zelo napredoval razvoj elektronike, elektroakustike in audioakustike. V društvu sem spoznal tudi prijatelja, ki se ukvarja z izdelavo tehničnih pripomočkov za sporazumevanje naglušnih po telefonu in za gledanje televizije. Pri njem sem si nabavil ojačevalca za telefon, telefonski zvonček in sedaj veliko lažje telefoniram. Med največjo tehnično pridobitev pa štejem elektronsko TV - zanko, ki mi omogoča nemoteno gledanje televizije. Jakost zvoka na TV aparatu si lahko nastavim čisto po svoji potrebi. Enkratno je. Zdaj lahko spremljam tv program skupaj z domačimi, ki jih več ne motim z močnimi toni.

S tem pisanjem bi rad ponudil usluge vsem tistim, ki imate težave s sluhom. S svojimi izkušnjami vam bom poskušal pomagati, da se čimprej znebite nepotrebne sramu, si pridobite slušne aparate in pripomočke, ki vam bodo omogočali normalno življenje.

Vsem zdravim pa svetujem, da se čimbolj izogibate hrupu. Še posebno bi se tega morali zavedati mladi, ki uživajo ob nenormalni razbijaški glasbi in nasilnih svetlobnih efektih. Hude posledice v ušesih in očeh bodo čutili, ko bo prepozno.

Vabim vse slušno prizadete, da se v okviru celjskega društva organiziramo tudi v Šentjurju.

Torej pogum! Bodimo uslišani in zaslišimo tišino!

Slavko Tanšek, tel. 741 317

Literarni striptiz Tanje

Planko...

... se je zgodil minuli petek v kulturnem domu v Šentjurju. Mlada pesnica s Planine se je kakšnim tridesetim obiskovalcem predstavila na zelo atraktiven način. S pomočjo dveh prijateljev, Jureta Godlerja in Elvisa Berljaka, je pričarala izjemno lepo vzdušje. Predstavitev devetih njenih pesmi iz zbirke Dotik, je bila popolnoma drugačna, kot pa smo vajeni na običajnih literarnih večerih. Vse skupaj je bilo zamišljeno kot nekakšna majhna predstava, v kateri so besedila predstavljale Tanjine pesmi. Dogodki so bili zelo lepo vkomponirani k pesmim, prihajalo pa je do menjavanja oseb in razpoloženja, od ljubezni do smrti. Poskrbljeno je bilo tudi za svetlobne in zvočne efekte in lahko

rečemo, da smo hkrati spremljali literarni večer in pa gledališko igro. Ob koncu je Tanja vse povabila še na zakusko, kjer so se razvili prav prijetni pogovori, mnogo obiskovalcev pa je kupilo tudi njeno debitantsko zbirko Dotik. Kot že rečeno, je bilo na literarnem striptizu kakšnih 30 ljudi, s čemer sta bila mlada pesnica in pa soorganizator ŠKMŠ dokaj zadovoljna. Omenimo pa, da ni bilo kljub vabilom nobenega predstavnika Občine in Tanja je bila nad tem dejstvom kar nekoliko razočarana, glede na to, da so ji na Mestnem trgu I tudi pomagali pri izidu njene knjige. Sicer pa bomo mlado in nadarjeno pesnico podrobneje predstavili kdaj drugič, za pokušino pa ena izmed njenih pesmi.

L. H.

Pozdravi me !
Izdihni svoj zdravo !
Lahko me poljubiš
če hočeš se sleci pred mano.
Reci, daj, no !?
Ta trenutek sem srečna
nisem sama
ko stopim čez cesto
z mano je zebra
na semaforju zelena luč.
Troje oči me gleda.
Me zapeljuje, sprašuje
nikoli ne joče.
Srečna sem ta trenutek
ker nisem sama
ko pogledam čez ramo
z mano je zebra
z mano je zebra
z mano si ti.

Ljubim te senca !

V razmislek

Kar malo zaboli človeka, ko prebere sestavek župana in poslanca Jurija Malovrha "Razbitje naše občine". Že ta stavek pove, da omenjeni gospod ni pozitivno naravnani na naša družbena dogajanja in rast demokracije.

Prva in najvišja dolžnost poslanca in župana je, da zastopa večinsko voljo ljudi, ki si želijo novih odnosov in novih lokalnih skupnosti, v katerih bodo lahko pravičneje oblikovali svojo voljo. Očitek, da so člani KS Dobje med poslanci premalo lobirali za svojo občino, naj vzame naš spoštovani župan in poslanec kar na svoje rame. Zakaj bi morali prositi druge, ko pa imamo svojega poslanca, gospoda Malovrha?

Izvolili smo ga zato, da nas bo zastopal, pa je videti, da smo se zmotili. Zato on doživlja nastajanje novih občin kot razbitje, ne pa kot pridobitev.

Če pogledamo po svetu (Švica, Francija...), vidimo dosti manjših podeželjskih občin. Krajanje Dobja so že v pradavnih časih skrbeli za svoj kraj, vsak denar, ki je prišel tako ali drugače v kraj, so s pridnostjo in dodanim delom potrojili. Zato v tem sestavku ne bi pojasnjevala izvora vseh dobrin v našem kraju. Mi smo nanje ponosni, ker niso le posledica dobrega delovanja matične občine, ampak predvsem našega zagrizenega zavedanja in dela.

Gospodu Malovrhu ne zamerimo njegovega podcenjevanje Dobja, niti izjav,

da nismo sposobni preživeti sami, ker si pravzaprav nikoli ni vzel časa, da bi nas spoznal in o nas Dobjanih kaj več razmišljal. Pač ni imel politične volje razmisliti o graditvi novih skupnosti, ki bi prinesle boljši čas na podželje.

Spoštovani župan in poslanec, vselej ste vabljeni k nam v Dobje, da rečemo kakšno besedo, vselej ste lepo prošeni, da nam pomagate, da pridete med nas z veselo novico, da ste pomagali ustanavljati našo občino.

Življenje mora teči naprej kvalitetno, koristno za vse ljudi naše lepe Slovenije!

Jožica Salobir, predsednica komisije za lok. samoup. KS Dobje

Spoštovani gospod F. Kovač

Ne morem misliti čemu tvoje alarmantne vesti o debelini moje plačilne kuverte. Na tvoje pismo nisem odgovoril, ker sem Ti ustno povedal, da sem pripravljen posredovati vse moje bruto in neto dohodke komparativno z našimi "privatniki". Res je tudi, da Ti podatkov o plači nisem dolžan dajati. Tvoja ugibanja in izračun o višini mojih dohodkov bi lahko ocenil kot plod fantazije, ki ne pozna meja. Kaj želiš s takimi atraktivnimi vestmi doseči, ne vem. V kolikor bi bile v zdravstvu res tako visoke plače, kot si jo izračunal, ne vem, zakaj gredo mladi kadri v zasebno prakso.

Sicer pa o tem, kako dobra je država do svojih poslanikov, mislim, da jo lahko hvališ Ti sam. Le tebi je uspelo, da si šel po 23 letih delovne dobe v pokoj z najvišjo pokojnino. To je moj izračun.

S tem zaključujem vsako nadaljno polemiko s Tabo.

Dr. Fidler Andrej, spec spl. med.

Spoštovani direktor ZD Šentjur!

Kaj želim doseči? Zgolj to, da bi občani zvedeli, kako država gospodari z njihovim denarjem in da bi se javni delavci zavedali, da so v službi državljanov. Do številke, ki sem jo napisal, sem prišel na osnovi neuradnih podatkov o plači tvojega predhodnika na stolčku direktorja ZD Šentjur.

In še odgovor na tvoj "hudobni" zaključek.

Ko čustva vodijo pero, so napake pogoste. Vključno z leti, ki mi jih država priznava kot žrtvi vojnega nasilja, imam 38,5 let pokojninske dobe in - hvala bogu in državi - 147 000 SIT pokojnine, kar je sicer komaj slaba četrtnina tvojih verjetnih dohodkov, vendar še vedno povsem dovolj.

Z veseljem bom še naprej vodil polemiko s teboj na to temo.

Franc Kovač

Obvestila matične službe

Poročili so se

Marjan Gradišnik in Alenka Praprotnik iz Rožne doline; Tomaž Rautar in Elizabeta Tisel s Planine; Roman Gubenšek iz Dobja in Jelka Lepič iz Štor; Ivan Plahuta iz Straške gorce in Anica Artnak iz Lopace; Srečko Mecilovšek iz Zg. Tinskega in Romana Polšak iz Krivice; Jožef Mertik in Marta Fidler iz Šentjurja; Avgust Mavrin iz Dol in Matejka Siter s Ponkvice; Roman Ferlež iz Grdine in Jelka Mastnak iz Lokarij; Aleksander Vodenik z Vrhov in Marija Kumberger iz Podgaja; Branko Doberešek in Andeja Verk iz Šentjurja; Robert Vrečko iz Pečovja in Petra Golež iz Šentjurja; Andrej Frece iz Liboj in Klavdija Lenart iz Zg. Selc.

Umrli so

Jakob Ratajc (79) iz Uniš, Franc Buser (70) iz Hotunj, Slava Jakopin (76) iz Laz, Vincenc Šeško (71) iz Voduc, Antun Jelenčič (59) iz Šentjurja, Jože Tanšek (69) iz Gorice, Amalija Matko (72) iz Šentjurja.

Ob 70 - letnici Mihe Romiha

Tudi takrat je svet objemala majniška lepota, ko se je pred 70 leti na Selah rodil g. Miha Romih.

G. Romih, danes, ko praznujete svoj osebni praznik, naj Vas bodri zavest, da ste ravno Vi tisti, ki si na Planini zaslužite spoštovanje, saj so se po Vaši zaslugi blatni kolovozi počasi spremenili v makadamske ceste in mnoge od teh tudi v asfaltne poti. Vaše življenje tu na Planini je bilo ustvarjalno. Bili ste vodilna sila med gasilci, pri gradnji gasilskega doma, pri usposabljanju novih desetih in ste še svetel vzor današnjim gasilcem.

Hvala Vam za vso požrtvovalno in nesebično delo na Planini!

Ko je sonce poljubilo ozelenele majniške hoste in je zapela kukovica svojo pesem, se je to zgodilo tudi za Vas, jubilatant Miha, ki ste pustili mnoga svoja leta v zelenju naših gozdov.

(Naslov pisca je v uredništvu)

Župan ne mara malih občin - tretjič

V KS Dobje želimo argumentirano razčleniti, kako smo v Dobju zgradili kulturni dom, lovski dom, vodovod, šolo, telefonijo, pošto...Komentar g. župana o visokih vlaganjih občine v KS Dobje ne vzdrži kritičnega pregleda. Na vsak državni ali občinski denar smo dodali svoje delo, kar nam sicer priznava tudi župan. Hvala za pohvalo.

Kulturni dom smo zgradili s pomočjo države, samoprispevka, kulturne skupnosti, GP Bežigrad in udarniškega dela. To je bil prvi s samoprispevkom zgrajen kulturni dom v Sloveniji. V njem je dovolj prostora za vso našo kulturno dejavnost in v njem so pripravljene postori za našo občino.

Lovski dom so gradili lovci sami. Lovci in njihove družine so žrtvovale svoj prosti čas in material za dom.

Asfaltiranih cest do naših vasi ne bi bilo, če ne bi krajanje opravili vsa zemeljska dela sami, gradbeni odbori zbirali namenska sredstva, KS pa dodala le delež iz samoprispevka.

Pobuda za novo šolo ni prišla z Občine. Že po potresu smo bili upravičeni do šole, a so se "papirji" izgubili na Občini. Gradnja se je celo

dvakrat ustavila. Ob strani so nam stali Republiška izobraževalna skupnost in nekateri občinski funkcionarji.

Na gradnjo vodovoda nas še vedno spominjajo izjave takratnega vodilnega občinskega funkcionarja: "za tistih par duš občina že ne bo investirala" Investicijo je izvedla KS Dobje s samoprispevkom in donacijami. Pomagali so vojaki, mladinske dolvne brigade, CZ in TO. Iz fotografij se vidi, da so jarke kopale tudi sedemdeset in več let stare ženice. Če bi bila takšna pomoč potrebna za vodovod Hrastje, smo tudi mi pripravljene pomagati.

Nič manj nas ni prizadela trditev, da smo "dobili" telefonijo. Vsak Dobjan je moral za priključek prispevati 2 600 DEM, kar je bil eden najvišjih prispevkov v tem obdobju. Iz podatkov Telekom (30. julij 96) je razvidno, da sta centrala in omrežje v Dobju bila zgrajena v večjem delu z našimi prispevki. Razliko je res pokrila Občina iz proračuna in iz naslova demografije, kar pa si sedaj refundira iz prispevkov za minula vlaganja, ki bi sicer morali pripasti KS.

Gasilski dom smo gradili 8 let z minimalno pomočjo občine in Gasilske zveze. Trditev, da smo GD "dobili" je žaljiva za vse krajanje, ki smo vanj vložili preko 5000 delovnih ur in ves potreben les. Prispevek bivše SIS za požarno varnost je bil v višini dvojnih garažnih vrat, občina pa 500 000 SIT, kar skupaj ne znese niti 5% vrednosti doma.

Pošto v stavbi ob župnijskem domu, moderno in računalniško opramljeno, je samoiniciativno in z našo podporo zgradila PTT Maribor. Tako kot po vseh KS imamo po dolgem času tudi mi asfaltirane vse občinske ceste. Zadnja fina prevleka pa še vedno manjka.

S tem, upam, zaključujemo polemiko na to temo.

Odločba Ustavnega sodišča je potrdila, da je KS Dobje vodila postopek v skladu z Zakonom. Vprašanje pa je, če je bilo korektno od občinske uprave, da ni ustrezno reagirala na dopis vladne službe za reformo lokalne samouprave in nas pravočasno obvestila o roku za vložitev predloga.

Svet KS Dobje

KALOBŠKE BUČNICE

Pozdravljeni! Mesec je naokoli, zunaj se šopiri maj, po šolah straši matura, jaz pa si ne morem kaj, da ne bi zluščila par bučnic za vas. Sicer pa so bučnice nekaj, čemur se je res težko upreti.

V zadnjih dneh, ali bolje tednih je moje ljubo Kalobje videti, kot bi ga prizadel en "fajn" potres. No ja, pravzaprav so ga doletele bolj popotresne posledice. Kraj je pravzaprav videti bolj kot eno samo gradbišče. Najbolj živahno je pravzaprav ob gasilskem domu. Da imamo na Kalobju, če že ne drugega, sila vrle in pridne gasilce mi, najbrž ni treba spet in ponavljati (pa saj ne škodi). Dve leti nazaj so po vsej sili hoteli novo orodno vozilo, ki meni, ki sem bolj negasilska duša, deluje kot čisto simpatičen kombi. Seveda jim je uspelo. Lani so ljudstvo šokirali, ko so se odločili, da poplavijo Florjanovo štalo - v resnici so se pa hoteli samo malo postaviti z novo cisterno. Presenečenja pa taka! Letos pa so menda ugotovili, da smo bili že čez mero blagoslavljeni s pogledom na novi vozniki park in da nujno potrebujejo garažo. Nič lažjega. Ko se enkrat odločijo, lahko gore predstavljajo. Če bo šlo tako naprej, bom v naslednjih bučnicah verjetno že lahko pisala kakšen obraz bo naredil predsednik gospod Pušnik, ko bo svečano prerezoval trakec pred garažo.

Na drugem koncu, ob cerkvi pa... Tisti ogromni kupi kamenja, ja kaj naj rečem? Še kar rastejo

in rastejo. Sicer ne vem, od kod se jemlje vse to kamenje, ampak očitno se je gospod župnik odločil, da bo s to škarko opravil enkrat za vselej, pa če jo bo moral sam pozidati. Pa ne, da bi kaj ravno kazalo tako. Tako zdaj na vseh koncih in krajih pojejo krampi in lopate. Potem sploh ni čudno, da je zadnje čase najbolj zaželena kvalifikacija na borzi dela izpit za šajtrgo, ups! samokolnico.

Na KS se menda tudi nekaj dogaja, nekaj v zvezi s cestami, če se ne motim (bom do naslednjic poizvedela), pa kljub temu upam, da mi vrli gospodje ne bodo zamerili, če si drznem nekaj malega predlagati. Glede na dejstvo, da je radio Kalobški regljač do nadaljnjega žalostno mrknil, čvek linija pa se je specializirala za bolj pikantne zadeve, bi bilo sila lepo, če bi krajevni veljaki naredili tudi kaj za informiranost svojega ljudstva.

Kolikor vem, bodo nemudoma pljunili v roke (po načelu "vse za narodov blagor"). Ne vem sicer česa se bodo prioriteto lotili. V igri je namreč predčasna obuditev radia Kalobški regljač, govori se tudi o lokalni TV postaji Kalobški videc, nekateri celo menijo da znajo v sodelovanju s Telekomom vzpostaviti napredno računalniško - telekomunikacijsko omrežje na peš pogon. Ampak kar se mene tiče, sem še vedno za to, da končno postavijo eno spodobno oglasno desko. Moderni tehniki ni ravno zaupati. Veste, oglaševanje na Kalobju pa postaja vse bolj problematično in nikoli

natanko ne veš kdaj ti bo kaj priletelo v glavo. Tako so se za garažna vrata gasilskega doma in farovškega hleva pohvalno odločili za nebalanski videz, drevja se s plakati v svoje dobro raje izogibajte... Ostane vam torej še, da plakat prilepate na drog javne razsvetljave, če vas ne bo ravno glava bolela kako grdo je to videti. Ja če to ni informacijska blokada, pa tudi ne vem kaj je! Bog daj v naslednjem proračunu za dve deski in nekoga, ki bi ju zbil skupaj...

Pred štirinajstimi dnevi smo na Kalobju gostili koncert vokalnega kvinteta, napovedali pa sta se tudi dramski skupini iz Stoprc (ne me držat za besedo) in Trobnega dola. Srčno upam, da si ne bodo premislili medtem, ko bodo iskali prostor za svoj plakat...

Koncert je bil pravzaprav dobrodelna akcija, vprašanje je v glavnem bilo, kje je pomoč najbolj potrebna. Izkupiček je na koncu pristal v blagajni Kulturnega društva za razvoj kulture na Kalobju. Sem bila tega čisto vesela, samo zdaj mi pa že nekaj časa ne da miru, če je res tako in nebo vpijoče kje nam malo škriplje...

Konec meseca nas bo bojda v cerkvi razveselil pevski zbor iz Šentvida. Če se ne motim, je to tisti, ki si je ustvaril sloves, da bi lahko brez težav nadomestil ansambel na veselici. Upam, da niste ali pa vsaj ne boste zamudili njihove polke. Zdaj pa moram res nehati luščiti bučnice, ker imam luščin že do kolen!

Imejte se lepo.

Saša

... so posojila in posojila **HMEZAD BANKE**

ZA OBČANE

- GOTOVINSKA POSOJILA:

* do 6 mesecev **T + 6 %**

* do 12 mesecev **T + 7 %**

* do 3 let **T + 8,5 %**

* do 5 let **T + 9 %**

Če že imate najeto posojilo, ki ga še niste v celoti odplačali, lahko predložite potrdilo o stanju najetega posojila, pa vam ga bomo odplačali iz odobrenega posojila pri nas.

Če še niste komitent naše banke, so obrestne mere za 0,5 % točke višje, če pa opravite prenos plače na našo banko, vam po 3 mesecih obrestno mero znižamo.

- OSTALA PONUDBA

* stanovanjska posojila **do 15 let od T + 6,25 % do T + 8,25 %**

* dovoljeno negativno stanje na tekočem računu **T + 8,5 %**

* v Agenciji Celje, Miklošičeva 6, lahko po konkurenčni ceni najamete sefe vseh velikosti

ZA ZASEBNIKE

(samostojni podjetniki, osebe samostojnih poklicev)

- KRATKOROČNA POSOJILA:

Izhodiščna obrestna mera:

* do 3 mesecev **T + 5,3 %**

* do 6 mesecev **T + 5,4 %**

* do 12 mesecev **T + 5,5 %**

- DOLGOROČNA POSOJILA:

Izhodiščna obrestna mera:

* do 5 let **T + 7 %**

* do 10 let **T + 7,5 %**

* UGODNO! Dovoljeno negativno stanje na žiro računu **T + 8,5 %**.

Na vašo željo vam odplačamo staro posojilo.

ZA KMETE

- KRATKOROČNA POSOJILA:

Izhodiščna obrestna mera:

* do 1 leta **T + 6,5 %**

- DOLGOROČNA POSOJILA:

Izhodiščna obrestna mera:

* do 5 let **T + 7 %**

V skladu z razpisom Ministrstva za kmetijstvo uveljavljamo regres za obrestne mere.

HMEZAD BANKA

Za vaš denar in naš ugled gre

**V NOVIH PROSTORIH
NA LJUBLJANSKI 3,
ZRAVEN PETROLA**

TEL.: 063 743-357

nudimo

- * pestro izbiro lončnic, tudi eksotičnih
- * rezano cvetje

aranžiramo

- * po najnovejših modnih smernicah

vse za

- * krst, poroko
- ter žalne in slovesne prireditve

**V MESECU JUNJU
pri lončnicah,
keramiki in
suhih aranžmajih!**

Delovni čas

vsak dan	8 - 19
sobota	8 - 13
nedelja	8 - 11

POPUST

UNITREJAN

Storitveno, trgovsko podjetje
TREBOVC JANI

Šentjur, Goričica 12a,
tel./fax: 063/743-393
mobitel: 0609 627 924
GSM 041 627 924

TRGOVINA BARV IN LAKOV
Mešalnica avtolakov SIKKENS -
MOBIHEL - K.H.

vse vrste razredčil in trdilcev
brusilni papir 3M - SIA
kiti - brizgalni kit - fillerji - prinerji
razni zaščitni materiali
olja - svečke - filtri

**Prodaja osebnih vozil -
kreditni z 9% obrestno mero
Odkup karamboliranih vozil**

**NUDIMO
VAM
TUDI**

rabljena vozila
prenos lastništva vozila
splošni servisi osebnih avtomobilov

avtokleparska popravila na ravnalni

mizi GLOBALJIG

avtoličarska priprava na sistemu SPANESI

lakiranje avtomobilov v lakirni komori (peči)

TRG. UŽMAH

UNIVERSAL

Planina

791-142

UNIVERSAL

**prepričajte se o naši
zanimivi ponudbi**

**ELBA TRGOVINA
STORITVE** d.o.o.

Ljubljanska 26, 3230 ŠENTJUR, Tel./fax:063/743-151

vodnik PP/R 3x1,5 46,90

stikalo p.o. BELL že od 211,00

plafoniere že od 865,00

KCM cevi 50 1m 229,90

enoročna baterija že od 6.468,00

VEDNO

- * PLINSKE PEČI
- * RADIATORJI
- * BAKRENE CEVI
- * BOJLERJI

UGODNO

MONTAŽE: elektro - plinske
centralne - meritve

Varstveno delovni center Šentjur

Predstavljajte si, da ste vključeni v delovno organizacijo, pri kateri vas vsako jutro pred hišo pričaka kombi in vas odpelje v službo. Tam vas pričakajo nasmejani in dobro razpoloženi sodelavci. Če malce zamudite, se nihče ne huduje na vas. Skupaj se pomenite o najnovejših dogodkih, nasmejite se kakšni šali, razložijo vam, kaj boste tisti dan počeli in že se družno in z vso vnemo lotite dela. Ves čas vas spremlja prijetna glasba ali pa si vsi skupaj zapojete kakšno pesem. Če se utrudite, greste malo na sprehod ali pogledate kakšno oddajo na TV. Se sliši lepo? Verjamete ali ne, takšna organizacija v resnici obstaja in sicer je to Varstveno delovni center na Ipavčevi 8 v Šentjurju.

Moja pot od doma do službe in nazaj me vsak dan pelje tam mimo, a kljub temu sem zelo malo vedela o samem centru. Tako sem se zelo razveselila, ko me je g. urednik poslal k njim na obisk. Odpravljala sem se z veliko mero radovednosti in pravzaprav nisem vedela, kaj naj pričakujem. Takoj, ko sem vstopila, me je objel prijeten občutek domačnosti in razumevanja. Celoten prostor je imel nekakšen pomirjajoč učinek name. Vsak izmed varovancev se je zavzeto ukvarjal s svojim opravilom, med seboj so se šalili, v ozadju je igrala tiha glasba, in ko sem vstopila, so radovedno dvignili poglede in me toplo pozdravili.

Varstveno delovni center je bil odprt 22. septembra 1995 in je oblika organiziranega zaposlovanja in varstva odraslih invalidnih oseb. Pobudo je dalo društvo SOŽITJE in Center za socialno delo Šentjur je začel z akcijo na ministrstvu. Adaptiralo se je 155 m² oziroma pritličje stavbe bivšega internata, ki je še vedno v lasti Občine. Varovance je bilo na začetku kar težko pridobiti. Pogoj za vključitev je, da je oseba stara več kot 18 let in da je invalid. Sprejemajo zmerno duševno prizadete osebe, osebe s kombiniranimi motnjami, telesno prizadete z okvarami vida, sluha, hrbtenice ali cerebralno prizadetostjo. Ljudje do podobnih centrov niso zaupljivi ali pa imajo druge vzroke, da svojih otrok ne vključijo. V Šentjurju je evidentiranih trenutno 106 takšnih oseb, ki so v večini doma ali pa na Golovcu v internatski oskrbi. V VDC Šentjur je bilo sprva včlanjenih le 10 varovancev, sedaj pa jih je že 21. Prostor tako postaja kar premajhen in pogovori za pridobitev zgornjih prostorov že potekajo. Vključeni so sicer v program za razširitev, a mora biti prej izveden še prenos lastništva.

VDC vodijo delovna terapevtka ga. Božič in dva delovna inštruktorja g. Žvižej in ga. Režek. Skrbijo za varstvo, vodenje in zaposlitev svojih varovancev. Predvsem skrbijo za ohranjanje sposobnosti, ki so si jih varovanci že pridobili in za priučitev čimveč novih spretnosti, potrebnih za bogatejšo življenje in igro. Varovanci, ki znajo pisati, tako pišejo pisma, pesmice in zapisujejo svoje vtise in občutke, ki jih lahko nato tudi objavijo v reviji društva SOŽITJE.

In kako poteka dan v VDCju? Odprto imajo od 7:00 do 15:00. Varovanci prihajajo z javnim prevozom, nekatere pa gredo iskat s kombijem, ki jim ga je dalo v najem SOŽITJE. Po hišnem redu se morajo vsi zbrati do 8:00. Nato vsakemu razložijo, kaj bo tisti dan počel in lotijo se dela. V svojem programu izdelujejo ročna dela: lesene podstavke za posodo, lesene zaboje na kolesih, šivajo sedežne in okrasne blazine, tkejo preproge, vezejo prte in prtice, unikatno poslikajo steklo in svilo, izdelujejo unikatne voščilnice in pasje čistilne vrečke. Prav jim pride vsaka krpica blaga in konček lesa, iz katerih z veliko mero iznajdljivosti terapevtov VDC naredijo koristne in lepe izdelke. Vse te izdelke v centru tudi prodajajo in so veseli vsakega kupca ali obiskovalca. So neprofitna organizacija, država jim dovoljuje prodajo brez davka, denar, ki ga na ta način zberejo pa gre izključno za mesečne nagrade varovancev, izlete in druge dejavnosti. Mesečne nagrade so nekaj posebnega v njihovem življenju in vsi se veselijo dneva v mesecu, ko se delijo. Dajo jim še večjo motivacijo za marljivo opravljanje svojega dela.

Nekakšna nuja za preživetje je tudi kooperantsko delo, pri katerem sodelujejo z različnimi delovnimi organizacijami. Le-to je ponavadi slabo plačano in tudi plačilni roki so dolgi, vendar pri njih je najbolj pomembno, da imajo delo. Veliko jim pomeni, ko vidijo tiste velike škatle. Ponavadi gre za montažo, sestavljanje, pakiranje, lepljenje, etiketiranje in drugo. Delovni pripomočki, ki jih uporabljajo, so ponavadi zelo preprosto in domiselno narejeni doma.

Vsi delajo z veseljem in si med delom radi večkrat tudi zapojejo. Če so utrujeni, vmes odigrajo tudi kakšno partijo kart. Opoldne se napotijo na kosilo na OŠ F. Malgaja Šentjur, kjer so jih otroci od začetka gledali z radovednostjo, zdaj pa jih že lepo sprejmejo. Hkrati se ukvarjajo tudi z rekreativno in kulturno dejavnostjo. Redno telovadijo, hodijo na izlete in sprehode, letovanje v Fiesu, organizirajo športne dneve, obiskujejo razstave in prireditve in se vsako leto udeležujejo tudi iger Specialne olimpijade Slovenije. Tudi sedaj se pripravljajo nanje, kar vnaša posebno veselje med njih. Lansko leto so se zelo dobro pripravili, celo predobro, tako so bili mnogi med njimi diskvalificirani, ker so dosegli predobre rezultate. Alenka pa je prejela celo srebrno kolajno na tekmovanju na Madžarskem, na katero je res ponosna. Tudi drugi so na podobnih igrah že osvojili kolajne in se zato še z večjim veseljem pripravljajo na letošnje tekmovanje.

Njihova želja je predvsem približati se širši javnosti v šentjurski občini. Svoje programe bodo nadaljevali in jih poskušali s časom še razširiti. Za reklamo ne ostane ravno veliko denarja, tako poskušajo svoje izdelke promovirati s pomočjo Dneva odprtih vrat in z občasnimi razstavami. Varovanci radi prihajajo na delo in tudi njihove družine so na ta način malce razbremenjene, vsaj za tistih 8 ur, ko traja njihov delovni čas.

Priznati moram, da mi je čas v njihovi družbi zelo hitro tekel. vsakodnevni vrvež življenja. Mislim, da se bom še vrnila na Počutila pa sem se tako prijetno, da se mi kar ni dalo oditi v obisk. Vabljeni ste tudi vi.

Barbara Gazvoda

S policijske postaje

Policisti PP Šentjur ocenjujejo stanje na področju prometne varnosti v prvem tromesečju leta 1998 kot zadovoljivo, pri čemer podatki kažejo nekakšen trend k izboljšanju stanja. Pričakujejo, da bo ta trend z uveljavitvijo novega zakona o varnosti cestnega prometa stabilnejši. Kljub temu menijo, da bo potrebno predvsem glede prisotnosti alkohola med udeleženci cestnega prometa, storiti še marsikaj. Poskušali smo dobiti tudi informacijo glede učinka uvedbe novega zakona v naši občini, pa smo razen neuradnih podatkov zvedeli samo to, da nadzor nad prometno varnostjo z njegovo uvedbo ni bil poostren in se izvaja v enaki meri kot prej.

Zbil 4 in 8 letna otroka

Dne, 27.04.1998 ob 18:30 uri, je 41-letni L. V. vozil neregistriran osebni avtomobil iz smeri Drobinskega proti Turnem. Ko je v kraju Javorje pripeljal v oster desni ovinek, v bližini poslopja Gasilskega doma, je vozilo pričelo zanašati proti desni bankini. Pri tem je trčilo v dva pešca - 4 in 8 letna otroka - ki sta hodila eden za drugim. Starejši otrok je ob sebi potiskal kolo. V trčenju je 4-letni otrok utrpel hude telesne poškodbe. Voznik se bo moral zagovarjati pri sodniku za prekrške in na sodišču.

Padel z motorjem

85-letni D. A. se je 03. 05. 1998 ob 13:40 uri peljal s kolesom z motorjem iz smeri Pečice proti Dolgi gori. Med vožnjo po strmem klancu navzdol je v levem ovinku zapeljal desno. Padel je in se pri tem hudo telesno poškodoval. Med vožnjo ni uporabljal varnostne čelade.

Odnesele vrata

Neznani storilec je v noči na 11. 05. 1998 vdrl v leseno barako. Izkazalo se je, da iz notranjosti ni odnesel ničesar. Vrata je na silo odprl in jih preprosto odnesel s seboj. Lastnika je oškodoval za 50.000 SIT. Najbrž bodo njegova nova vrata kaj hitro potrkali šentjurski policaji.

Barbara Gazvoda

Vesela šola že 30 let

V petek, 8. maja je v OŠ F. Malgaja Šentjur potekalo tekmovanje II. kroga iz znanja VESELE ŠOLE. Tekmovanje poteka v okviru revije PIL (Pisani list prej Pionirski list). Revija letos praznuje že 50-letnico izhajanja, tekmovanje iz Vesele šole pa 30-letnico.

K tekmovanju se lahko prijavijo učenci od 4. do 8. razreda na začetku šolskega leta. Nato pridno prebirajo veselošolske teme, ki vsakih 14 dni izhajajo v PIL-u. Letos so bile najzanimivejše teme o tenisu, kemiji, mravljah...

V II. krog tekmovanja so se uvrstili vsi tisti veselošolci, ki so na razrednem tekmovanju, ki je bilo 6. marca, dosegli 28 ali več od 40 možnih točk. Tako se je v Šentjurju zbralo 55 tekmovalcev iz OŠ Slivnica, 28 iz OŠ Planina, 26 iz OŠ Franja Malgaja Šentjur, 22 iz OŠ Dramlje, 8 iz OŠ Dobje, 6 iz OŠ Blagovna, po 5 iz OŠ Hruševca in Ponikva in 3 iz oš Kalobje.

Občinski prvaki znanja iz Vesele šole so postali:

4.r Luka VLAOVIČ OŠ Franja Malgaja Šentjur (34 točk)

5.r Jure KRAJNC OŠ Planina (35 točk)

6.r Jure VARLEC OŠ Franja Malgaja Šentjur (33 točk)

7.r Luka CMOK OŠ Franja Malgaja Šentjur (34 točk)

8.r Katja KLADNIK OŠ Franja Malgaja Šentjur (36 točk)

Državnega tekmovanja, ki bo 7. junija v Cankarjevem domu v Ljubljani, se bodo poleg občinskih prvakov udeležili še Aleš Frece (35t), Matej Bovha (35t) in Janja Potočnik (32t) vsi 8.r iz OŠ Slivnica.

Želimo jim veliko uspeha.

Milena Gajšek, OŠ Šentjur

Tabornik pomaga

V taborniški zaprisegi se mladi tabornik obveže tudi k temu, da bo pomagal šibkejšim od sebe in pomoči potrebnim. V tem duhu so se v soboto, 09. maja 1998, taborniki Roda divjega petelina Šentjur odpravili na obisk h gospe Ferlež.

Ob devetih zjutraj so se zbrali pri OŠ FM Šentjur in se skupaj odpravili proti ulici Na razgled v Šentjurju. Tam so pridno prijeli v roke motike, metle, čopiče in druge pripomočke. V slabih treh urah je bila okolica Ferležove hiše prenovljena: cvetlične gredice so bile urejene, trava pokošena, pograbljena, kamenje na travniku pobrano in ograja lepo prebarvana. Mladi taborniki so kljub vročemu soncu delali z vso vnemo in na koncu s ponosom in veseljem opazovali rezultat svojega truda. Ga. Ferlež je bila pomoči pridnih, mladih delavcev zelo vesela.

B. G.

ŠMARJE PRI JELŠAH	Podsreda 87,6 MHz	Boč 93,7 MHz
	Studio Tel.: 063 821-118 063 821-200	Uprava Tel.: 063 821-744 063 821-745 Fax: 063 821-060
internet: http://www.radio-stajerski-val.si e-mail: desk@radio-stajerski-val.si		
<i>Štajerski val - nova pota in prijatelj več</i>		

Veljajo novi prometni predpisi

Seja Občinskega sveta za prometno varnost je bila v četrtek, 07. 05. 1998, v občinski zgradbi Šentjur. Najprej je g. Milan Zorko iz PP Šentjur podal poročilo o prometni varnosti v občini Šentjur za prvo štirimesečje leta 1998. Skupno se je v tem obdobju pripetilo 120 prometnih nesreč (lani 139), od tega sta bili 2 nesreči s smrtnim izidom (lani 3). Kot vzrok prevladuje vožnja po nepravilni strani ceste, sledi neprilagojena hitrost in neustrezna varnostna razdalja. Za 35% je kot sekundarni vzrok porastel vpliv alkohola. Razveseljav je podatek, da v letošnjem letu med povzročitelji prometnih nesreč ni otrok niti mladoletnih udeležencev do 18. leta starosti. Največ nesreč se je pripetilo na regionalnih cestah (41) in v naseljih (30). Ugotovljeno je bilo 773 (lani 929) kršitev cestno-prometnih predpisov, mandatno je bilo na kraju kršitve kaznovanih 1299 (lani 1402) kršiteljev. Cilj PP Šentjur je, da bi s skupnimi močmi dosegli občutno izboljšanje varnosti cestnega prometa na naših cestah.

G. Močnik je bil na seminarju tolmačenja novega zakona o varnosti cestnega prometa v Ljubljani in nam je v nadaljevanju podal nekaj novosti. Ena izmed številnih novosti je Pravilo zaupanja, ki govori o tem, da zaupamo drugim udeležencem v prometu, da se bodo držali predpisov, kar pride v poštev predvsem pri nepreglednih križiščih. Druge novosti so uporaba varnostnega pasa, pri čemer morajo biti pripeti tako voznik kot vsi potniki na sedežih, kjer je proizvajalec vgradil prometne pasove. Podnevi se moramo obvezno voziti s prižganimi zasenčenimi lučmi in to na določenih odsekih celo malo hitreje kot dosedaj: avtocesta - 130km/h, cesta rezervirana za motorna vozila - 100km/h, druge ceste 90km/h. Kaznovani pa so lahko tudi tisti, ki vozijo prepočasi, to je manj kot je omejitve na določeni cesti in se za njimi nabira kolona. Takrat so se dolžni na prvem primernem mestu umakniti s cestišča in spustiti ostala vozila mimo. Da je prepovedana uporaba mobitela med vožnjo nas večina že ve, malo manj pa je znano, da je pravzaprav prepovedana uporaba vseh naprav, ki bi nas lahko ovirale pri vožnji. Kazen lahko plačate celo, če vaše vozilo ni dovolj očiščeno. Avtobusi imajo sedaj pri vključevanju v promet absolutno prednost, pri alkoholu je kazniva že vsebnost manjša od 5g alkohola na kg krvi, če policaj oceni, da je vaše ravnanje nezanesljivo. Ta točka bo najbrž še zelo sporna pri plačilu kazni. In ne pozabite, še strožji pogoji veljajo za voznike začetnike (dve leti po opravljenem izpitu).

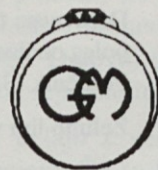
Poudarek je bil predvsem na varnosti otrok v prometu. Otroci do 7 let brez spremstva ne smejo biti na cesti, obvezne so kresničke in rumene rutice, šolski avtobus bo moral imeti po novem še več postajališč, lokalna skupnost lahko uvede območje umirjenega prometa, na kolesu je obvezna čelada in tisto, kar najmlajše udeležence v prometu gotovo najbolj moti: z rolerji, skiroji in rolkami se lahko po površinah za pešce premikajo z maksimalno hitrostjo 5km/h. Motorje, pri katerih policisti posumijo na "domačo predelavo", pa bodo le-ti

zasegli, izročili servisu da popravi "neljubo napako" in račun poslali lastniku.

V zaključku so se pogovarjali tudi o pripravah na občinsko tekmovanje "Kaj veš o prometu?", ki so ga izvedli v četrtek, 21. 05. 1998 ob 12:00. Udeležili so se ga učenci OŠ Dramlje, OŠ Ponikva, OŠ Planina, OŠ Hruševac in OŠ F. Malgaja Šentjur. Začeli so z vožnjo po cesti, po začrtani trasi, kjer so ob ključnih točkah stali policisti PP Šentjur in člani strokovne komisije, ki so opazovali udeležence in zapisovali kazenske točke glede pravilnosti vožnje. Sledilo je reševanje testov iz znanja o predpisih o prometni varnosti in na koncu še preizkus spretnosti na poligonu, ki so ga postavili za občinsko zgradbo v Šentjurju. Večini storjenih napak je najbrž botrovala trema in vročina. Po malici je sledila razglasitev zmagovalcev. Vsi trije obiskujejo OŠ Ponikva. Prvo mesto je dosegel Zoran Jazbinšek, drugo Uroš Gajšek in tretje Janez Kokot. Uroš se bo v kratkem tako udeležil tudi državnega tekmovanja v Kranju.

Nagrade za tekmovalce so prispevali: ACI AVTO Celje, Avto šola Brinovec, ELBA Šentjur, Trgovina SELIČ, Občina Šentjur, Upravna enota Šentjur in Prevozi ERJAVEC Šentjur.

Barbara Gazvoda

**ZLATARSTVO
MILAN GAJŠEK**

V TRŽNO-PRODAJNEM CENTRU V ŠENTJURJU

Drofenikova 16, tel.: 063/743-727

* prodaja zlatega nakita

* izdelava nakita po želji stranke z vgrajenimi dragimi in poldragimi kamni

**VELIKA IZBIRA
KOMPLETOV ZA
BIRMANSKA
DARILA!
(graviranje brezplačno)**

* krstna in obhajilna darila

* ekspres izdelava poročnih prstanov

* prodaja ročnih ur in budilk

* prodaja japonskih in kitajskih biserov

SRI LANKA - srečna dežela

(3. nadaljevanje)

Raven storitev v državnih šolah in v državnem zdravstvu naj bi sicer bila na zelo nizki stopnji, a kljub temu je to nenavadno za državo, v kateri menda večina prebivalstva sploh ne plačuje nobenih davkov. Zlasti veliko je bilo videti državnih diabetičnih dispanzerjev, s pomočjo katerih državni zdravstveni delavci držijo na vajetih sladkorno bolezen, ki je menda tamkaj pogosta bolezen. V enega sem namerno "zašel" in moram reči, da je ves dispanzer obsegal le z umazano zaveso pregrajen in dokaj zanemarjen prostor z nekaj stekleničkami in epruветami na policah. V "čakalnici" sta bili dve simaptični mladi ženski, ki sta znali angleško približno toliko kot jaz, torej skoraj nič, zato se kljub dobri volji nismo mogli nič zmeniti. Doktorja v ordinaciji ni bilo. Od vodiča smo zvedeli, da so državne službe v šolstvu in zdravstvu plačane prav mizerno, zato ni bilo težko razumeti revščine tega dispanzerja, ki pa kljub temu za tamkajšnje "džungelske" razmere pomeni velik napredek in takorekoč manifestacijo njihovega socializma. Zdravnik v državni ustanovi naj bi zaslužil okrog 12 000 rupij (38 000 SIT), učitelj pa še 3000 rupij manj. Kaj te številke pomenijo, se lažje razume, če vemo, da skodelica čaja v malo bolj solidnem lokalu, kot je razmajana poulična koliba, stane okrog 70 rupij, pivo pa 150 rupij, kolikor znaša tudi dnevni zaslužek delavca v sušilnici čaja. V primerjavi z njimi je bil naš šofer pravi gospod, saj je skupaj z našo napitnino, ki je tudi zanj takorekoč obvezna, prilezel na okrog 25 000 rupij mesečnega prihodka. Zato seveda ni čudno, da zdravniki bežijo iz državnih služb in zdravstvo rešuje le obvezno petletno delo vseh diplomantov v državnih ustanovah. Primerno zdravstveno oskrbo pa imajo izključno le v dragih zasebnih klinikah. Podobno je tudi s šolstvom, čeprav je nesporna skrb države za šole očitna: šolske zgradbe, pa čeprav le takšne, kot jih vidimo v raznih misijonarskih filmskih prizorih, so takorekoč povsod.

Dan je v Sri Lanki vedno enako dolg; zdani se okrog 6,30 in znoči

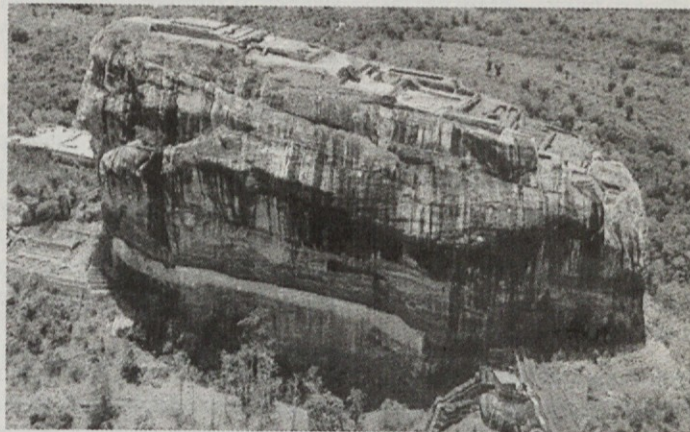

V Pinawalli, v naravnem zatočišču slonov

se ob 18,30 uri. Tudi "zima" - ker je Sri Lanka še vedno na severni polobli, ima zimo takrat kot mi - dneva prav nič ne spremeni. Temperature so tudi za božič šle podnevi praviloma vedno preko 30 stopinj celzija, ponoči pa tudi niso hudo padle. Pod 20 stopinj gotovo ne. Kljub temu se nad vročino nismo pritoževali, ne le

zaradi klimatskih naprav v avtobusu in hotelskih sobah, temveč tudi zaradi stalnega rahlega vetrca in razmeroma suhega zraka. Praviloma sem ponoči spal kot ubit, podnevi pa za pritoževanje skorajda ni bilo časa.

Prenočili smo v Sigiryji, v hotelskih depandansah v neposredni bližini znamenite Levje skale. Gre za od daleč vidno mogočno 250 metrov visoko skalo, ki štrli navpično iz džungle, na njenem vrhu pa je 1,6 hektara ravne površine. Kralj Kasiapa, ki je v nasledstvenih bojih menda ubil svojega očeta in izigral svojega brata - zakonitega vladarskega naslednika, se je la na tej naravni

Levja skala

utrdbi počutil dovolj varnega. Seveda mu tudi skala ni pomagala in je svoje vladanje končal po 14 letih s samomorom, potem ko mu je brat zagrozil s svojo vojsko. Kljub tako kratki vladavini pa je z Levjo skalo, ki so jo odkrili angleški arheologi ob koncu prejšnjega stoletja, uspel ustvariti monumentalno delo. Na skalo, ki jo sedaj obdajajo obnovljeni zgodovinski vrtovi, parki in še vedno delujoči skoraj tisočletje stari vodometi, se pride po 1200 v skalo vsekanih stopnicah. Ime je dobila po okrog 40 metrov visoki in iz skale sklesani figuri leva, skozi katerega žrelo so vodile stopnice na vrh.

Vzpon na skalo je bil pravo doživetje. Znamenitost te skale so tudi zelo dobro ohranjene freske, na katerih so upodobljene lepe Kasiapove konkubine. Vse so "zgoraj brez", kar je menda za tiste kraje in čase sila nenavadno. Očitno se davni predniki današnjih prebivalcev Ceylona niso tako sramovali svojega telesa, kot se ga sramujejo danes njihovi potomci. Tako moški kot ženske, ki smo jih kjerkoli videli pri kopanju, so se kopali praviloma takorekoč do vratu zapeti, vodič pa je našim ženskam zabičal, da bi njihovo morebitno nekoliko bolj golo kopanje pomenilo za domačine veliko razžalitev. In v resnici tudi na prostranih in takorekoč divjih plažah Indijskega oceana nismo videli niti ene kopalke z "zgoraj brez", kaj šele čisto gole.

Vzpon na skalo so motili le domači "vodiči", ki so, zlasti ženskam, neverjetno vztrajno in vsiljivo ponujali svoje usluge. Pomagala ni nobena še tako odločna zavrnitev, z nami so šli do vrha in so nazadnje tudi dobili tistih svojih 50 ali 100 rupij, ker se jih drugače enostavno ni dalo otresti. Čeprav so nam kazali svoje vodniške izkaznice in vztrajali na svojih "uradnih" bistveno višjih cenah, so nazadnje bili zadovoljni tudi z miloščino, ki smo jim jo namenili. Očitno je šlo le še za en nekoliko bolj zviti in učinkovit način beračenja.

Kmetijska zadruga Ponikva 1950 - 1960

(6. nadaljevanje)

Edino luksuzno motorno vozilo, ki ga je Zadruga nabavila leta 1957, je bil - moped Colibri.

Samoupravljanje

Demokratizacijo socialističnega sistema so pričeli uvajati s političnimi in državnimi direktivami. Zadruga pravila, zbor zadrušnikov, upravni odbor kot izvršilni organ itd. V upravni odbor so bili delegirani nekmetje, sicer člani zadruge, preverjeni in politično motivirani, ki so skrbeli za ideološko zadržno naravnost.

Predsedniki UO in kasneje Zadružnega sveta so bili: Jakob Pisanec, mizarski mojster iz Hotunja, Slavko Žličar, kmet s Ponikve in Senica Alojz, kmet s Ponkvice, ki je svoj najdaljši mandat nadaljeval še v KZ Bodočnost. KZ Bodočnost je v naslednjem desetletju prešla v Kmetijski kombinat Šentjur, tega pa so leta 1991 razcefrali brez upoštevanja donosa kmetov in delavcev. To je bila sodobna metoda narhične nacionalizacije tokrat družbenega premoženja.

Delovanje zadružnih organov je bilo vseskozi vzorno, nevsiljeno skrbno. Letno se je na zboru zadrušnikov (kasnje zadržnem svetu) sprejemal zaključni račun in načrt za naslednje leto. Pojavil se je tudi prvi dobiček za delitev takrat popularnega ristorna. Na zboru leta 1952 so ga soglasno namenili za nakup mehanizacije, zborovalci pa so se zadovoljili s polovico kranjske klobase, ki sta jo pripravila Korže in Jože Zdolšek, in pa z najcenejšim vinom. Vso nedeljo od prve maše naprej so preživeli v dvorani kulturnega doma.

Zadružni svet pa si je privoščil tudi izlet v Gornjo Savinjsko dolino. Zadružniki so si ogledali nekaj moderniziranih kmetij v Gornjem gradu, popoldne pa so se povzpeli na planinsko postojanko na Okrešlju. Že kmalu nad slapom Rinko se je pričelo hudo neurje. Med šviganjem strel so nekako prišli na Okrešelj, kjer pa je bila velika gneča. Prespali so na skupnih ležiščih ali pa kar po tleh. Šolski upravitelj Avrelj Rojc si je kot izkušen planinec nategnil klobuk preko ušes in tako prenočil. Zjutraj ob svitu je avstroogarski vojak Jakob Spolenak iz Luterij zapel "General Laudan ruckt ein". Naredil se je lep dan, ki so ga zaključili v Solčavi.

Na novosadski kmetijski sejmi je Zadružni svet poslal upravnika Rudija Lesniko in poslovodjo Vinka Jagodiča. Potovanje z avtobusom je organizirala Okrajna zadržna zveza. Po ogledu sejma so prespali v Iriškem vencu, naslednji dan pa so po ogledu vzrejnega središča za frizijsko govedo odšli v Beograd. Po ogledu Kalamegdana so imeli sprejem pri poslovnem partnerju Okrajne zadržne zveze Bežanjski kosi v Stari Pazovi. Stregle so brhke Srbkinje, ki so jih po navodilih gostitelja dodobra znervirale, kar je bil hvaležen motiv za dolge razprave na poti domov.

V okviru zadruge so se dobro razvili tudi aktivni žena zadržnik. Imele so razna predavanja, tovarna Bagat iz Zadra pa jim je celo organizirala šiviljski tečaj.

Dobro se je uveljavil praznik dan žena, 8. marec, ki se je iz leta v leto praznoval bolj množično, sčasoma tudi po skoraj vseh vaseh.

Aktivni žena so skupaj s sekcijo žena pri Socialistični zvezi organizirali številne izlete po domovini in tujini. Za veselo razpoloženje sta največ prispevali trgovki Malčka Esih in Majda Vrečko.

Mladina se je vključevala v aktiv mladih zadržnikov, na Tičnici pa je bila urejena parcela tudi za pionirsko zadrugo, kjer so šolarji pridelovali vrtnine za šolsko kuhinjo.

KZ je dejansko postala središče dogajanja v občini (sedaj KS) Ponikva.

Zadružniki v vlogi politične, kulturne in komunalne dejavnosti

Politične organizacije na Ponikvi je vodila upravna pošta Vera Hlastec. Pri njej so zbirale vse krajevne in tudi osebne informacije.

Ko je bila odpravljena obdelovalna zadruga, je odšel tudi dotedanji predsednik mladine Jože Pečenko, zato so iskali novega predsednika. Najbolj primeren naj bi bil ravnokar iz vojske prispeli poslovodja trgovine v Hotunjah Vinko Jagodič. Mladina se je množično udeleževala v kulturnem društvu, športu, strokovnih predavanjih, kasneje tudi zadržništvu, za politične sestanke pa ji ni bilo mar. Na prvo naslednjo volilno konferenco, ki je bila zelo slabo obiskana, se je vsilil predsednik Okrajnega komiteja mladine Frido Gradišnik. V uro trajajočem govoru, v katerem je obdelal vse, od državne politike do oranja, je ostro kritiziral Jagodiča, da je nesposoben, ker ne zna pritegniti mladih. Kljub temu je bil Jagodič ponovno izvoljen, ob nastanku združene šentjurske občine pa je bil tudi vključen v mladinsko konferenco občine Šentjur.

se nadaljuje

RK DOBJE JE ZBOROVAL

10. maja 1998 so v krajevni organizaciji RK Dobje izvedli letni občni zbor, ki je bil hkrati tudi volilna programska seja ORK. Že sama udeležba v prostorih kulturnega doma v Dobju je kazala na to, da organizacija v kraju zares živi.

Zbora so se udeležili tudi predsednik OORK iz Šentjurja dr. Tisel Štefan, sekretar Slavko Slejko, dr. Šmid Janez, podpredsednica RK Slivnica ga. Pungeršek Nada, mentorica RK na OŠ Dobje - Robič Boža, predsednik KS g. Salobir Franc, tajnik KS g. Leskovšek Franc in nekaj več kot 45 članov RK.

Poleg običajnih volitev novega odbora so se zazrli tudi v preteklo leto in ugotovili, da so aktivno delovali na najrazličnejših področjih. Med drugim so krajane obiskali in obdarovali po domovih, organizirali srečanje starejših občanov, obiskali starostnike nad 90 let, zlatoporočence, delili so hrano in oblačila, sodelovali v akciji "Nikoli sami", organizirali krvodajalske akcije, spodbujali podmladek na OŠ in se trudili povezovati s sorodnimi organizacijami (Karitas) v zdravstvu in socialni.

Predsednica ga. Marija Novak se je ob tej priložnosti zahvalila vsem, ki so jim pomagali, zlasti pa še OŠ Dobje, Jožetu Mačku iz Ljubljane, d.o.o. Hrib, Jurmesu, pekarni Jager in drugim.

Naj tole kratko poročilo povzamem še drugače - ni vedno lahko pomagati bližnjemu, včasih je to skoraj nemogoče, a s plemenitostjo in človeško toplino je mogoče storiti veliko. Naj v Dobju oboje še naprej obilno delijo med ljudi.

Saška Teržan

Spomini na Demos

7. nadaljevanje

Bleščeča zmaga v DPZ pa seveda še ni pomenila tudi prepričljive večine v občinski skupščini. Pred nami so bile še volitve v zbor združenega dela in zbor KS, ki sta v občinsko skupščino prispevala dve tretjini odbornikov. V ZZD so volili po podjetjih 12. aprila. Večjih presenečenj tu ni bilo. Med 15 odborniki so bili le trije, ki so bili člani pomladnih strank (ing. Komel iz Bohorja in Milan Frece kot predstavnik obrtnikov, oba SDZ, Zdravko Brglez iz TOK - SKZ), vsi drugi pa so se večinoma označili za neodvisne. Med njimi je bila kar vrsta direktorjev ali vodilnih, ki so bili donedavna verjetno tudi člani ZKS - SDP (Ivan Moser, Jože Plemenitaš, Oto Prebil, Konrad Pušnik, Stanislav Zatler, Franc Krampl, Anita Koleša...). Bolj neodvisni so verjetno bili Jože Čater (Alpos), Leopold Uršič (Emo), Branko Dobovišek (Ingrad), Milan Agrež (Aero-Loka), Romana Kukovič (Elegant). Tako na oko ocenjujem, da je ZZD povsem neutraliziral Demosovo zmagoslavje v DPZ.

Precej bolje se je Demos odrezal pri volitvah v zbor krajevnih skupnosti. Volitve so potekale v 10 volinih enotah (KS Blagovna ni uspela postaviti svojega kandidata), Demos pa je imel svoje kandidate v osmih KS. Tudi na teh voliščih je ime Demos takorekoč pomenilo vstopnico za občinsko skupščino. Z izjemo na Prevorju in v Slivnici so bili povsod z veliko prednostjo izvoljeni naši kandidati. To so bili: Jože Kačičnik v Dramljah, Rajko Erjavec na Kalobju, Mirko Kovač na Planini, Ivan Borštnik in Jakob Pisanec na Ponikvi, Slavica Arzenšek in Martin Čretnik v centru Šentjurja in Franc Vengust ter Jure Malovrh v Šentjurju - okolica. Od 14 odbornikov je bilo kar 9 naših. Res pa je tudi, da dva od njih nikoli nista postala člana nobene Demosove stranke in sta delovala več ali manj kot neodvisna. Med izvoljenimi odborniki, ki jih nismo mi kandidirali, so se vsaj v začetku vsi pokazali kot naši simpatizerji (Drobne - KS Loka, Škoberne - KS Prevorje, Jevšnik - KS Slivnica, Leskovšek - Dobje, Cmok - Slivnica). Upoštevajoč ta dejstva smo tudi v zboru KS imeli sicer realno krepko večino, po bolj doslednem preštevanju in po kriteriju članstva v stankah pa zgolj 50%.

Tako je bila končno znana sestava nove občinske skupščine. Z ozirom na rezultat v DPZ in na izražene simpatije v drugih dveh zborih je bil Demos absolutni gospodar skupščine. Ta občutek zmagoslavja je bil celo tako močan, da nihče, tudi nova opozicija ne, ni nikoli natančno preštel, kakšno je dejansko matematično izmerjeno razmerje moči v skupščini. Kasneje, ko je prišlo do sporov, se je pokazalo, da Demosova večina, ki bi jo bilo mogoče vsaj teoretično obvladovati s strankarsko disciplino, sploh ni bila tako samoumevna. Natančnejši izračun kaže, da je bilo v takratni občinski skupščini vsega le 20 odbornikov, ki so bili člani Demosovih strank. To pa je pomenilo skupaj le 40% in le ti so dejansko pomenili sigurno podporo. Res pa je, da je bilo odkrito opozicijsko opredeljenih odbornikov zelo malo, menda vsega le 7 (okrog 15%), vsi drugi so se raje pragmatično nekoliko umaknili in v varnem kritju čakali na morebitne Demosove čistke. Torej je kar 45% odbornikov bilo formalno politično nedefiniranih in s strani strank praktično neobvladljivih. Tega dejstva se takrat sploh nisem zavedal, kar me je kasneje, ko sem se odločil za spor s predsednikom IS Grdino, gladko pokopalo.

Ustvarjanje nove občinske oblasti

Naša vznesenost nad volinimi izidi še sploh ni upadla, ko smo se povsem nepripravljeni znašli pred pomembno odločitvijo, kako vzpostaviti občinsko oblast. Potrebno je bilo postaviti vodstveno strukturo v vseh treh zborih, v skupščini kot celoti in zlasti še, kar nam je povzročalo še največ glavobolov, najti predsednika izvršilne oblasti.

Kot prvega Demosovega človeka so me vse te te zahtevne naloge dobesedno pokopale pod seboj. Očitno jim nisem bil kos. Zdaj se mi zdi, da sem že takrat na začetku izgubil kompas in začel zidati našo zgradbo kar brez temeljev, bolj po občutku, kot po tehtnem preudarku. Mirno lahko priznam, da sam nisem imel blagega pojma, kako oblast dejansko funkcionira in da tudi pod milim nebom nisem imel nikogar, ki bi mi dal nujno potrebne inštrukcije.

(se nadaljuje)

15 let Športnega društva Dole

V nedeljo, 3. maja, je pripravilo ŠD Dole 6. tradicionalni turnir v malem nogometu, ki se je odigral na igrišču pri OŠ Blagovna. Letos je bil turnir še posebej slovesen, saj društvo praznuje 15 - letnico svojega obstoja.

Na zelo dobro organiziranem turnirju je nastopilo 17 ekip in šentjurske in celjske občine. Zaslužno je zmagala ekipa Bistro MM iz Vojnika, pred Avto šolo Kranjc iz Celja in Grafiko Makrocom iz Dol.

Turnir so podprli: Grafika Makrocom, Steklarstvo Kolac, Namig, Cvetličarna Mateja, trg., Dema d.o.o., Golež, Riss trade, trg. Popaj, Pi - Bip, Štajerski val in Modea.

Vsem skupaj se zahvaljujemo za pomoč in sodelovanje.

Ivan Jug, ŠD Dole

Lucija zaljubljena v podvoz

Seveda takšne fešte, kot je odpiranje hruševskega podvoza, ne more biti brez Lucije, sem si rekla. Vrgla sem se v najbolj praznične cote in hajd k podvozu. Ljudje božji, saj me je skoraj kap: takšne množice šentjurskih ksihtov vseh sort na enem kupu še svoj živ dan nisem videla. Pred Bohorjevo menzo je bil postavljen nekoliko improviziran oder, ki pa so ga organizatorji postavili na tako nizke tace, da sploh nisem mogla dobro slediti tamakšnjemu dogajanju. Slišala sem pleharje, ki so za Zagorskimi zvonovi enako ganljivo zaigrali še himno, videla šentjurske pevce - nekoliko sračje opremljene - očitno so bili tam čisto slučajno, saj so bili brez tistih dolgočasnih uniform, ki sem jim jih kot davkoplačevalka pomagala kupiti. Ker pa sem jih tudi naslednje dni videvala le v njihovih privatnih pisanih oblačilih, gre prav gotovo za uspešen nov pristop k umetnosti - če jih niso slučajno okradli. Slavnostnih govornikov pa takorekoč skorajda nisem niti videla niti slišala. Občinski svetnik, ki sliši tudi na ime Specter sound, je očitno pričakoval, da bodo govorili kaj nespodobnega in jim je zvito podtaknil povsem pokvarjene mikrofone. No, državnega sekretarja za pomorstvo, ki je nekoliko bolj stegnjen, sem pravzaprav kar dobro videla, slišala pač res čisto nič, zato res ne vem, kaj je povedal. Naj bo kakorkoli, moram priznati, da je name delovala njegova prisotnost izrazito spodbudno: če bo podvoz slučajno zalila voda, nam bo gotovo zlahka pomagal s kakšno ladjico ali podmornico. Župana Malovrha pa je ta dan še bolj kot ponavadi nosilo po luftu, zato tudi z opazovanjem njegove plamenito zaraščene in lahko plešate glavice ni bilo težav. Ker ga pa prav nihče od mojih bližnjih gledalcev ni niti trohico poslušal, sem med njegovim izjemno plodnim govorom izčrpno izmenjala s Kati svoje poglede na predsinočni žur v Eldoradu. Potem ko so neki otročki zdeklamirali nekaj pesmic in je prav šik okrogolični gospod, ki sliši na ime Spacter sound, 14 krat ponovil hvala za podvoz, smo se radostno napotili skozi podvoz, ki so ga, kot se za pravo cesto spodobi, namesto z pocukranimi rožicami z natur dišečimi konjskimi figami okrasili pravi živi konjički. Res je bilo originalno in vsa čast bi šla tem živalicam - če si ne bi privoščile lahko nespodobnost; tiste z malo višje postavljeno glavo, so se namreč pred podvozom postavile na zadnje tace in očitno pokazale podcenjuč odnos do višine naše tako čaščene betonske stvaritve, kar sem jim jaz iz dna srca zamerila. Zaslužni gospe in gospodje so nato stopili na brezplačno malico v Bohorjevo menzo, še bolj zaslužni so se zakadili na podoben posel v Ipavčevo hišo, raja pa je šla na tržnico, kjer se je ob šankih za plačilo jasno in glasno dogajala kultura. Po sedmem ajerkonjaku, sem se v dogajanje odlično vključila tudi sama in le Kati, ki me je kmalu po polnoči hočeš nočeš spravila domov, ima zasluge, da tistega včera nisem onesnaževala zelenečih trat okorg Tržnice ali folklorno urejenega javnega stranišča, kot menogi kozlajoči iz podvoz proslavljajoče množice.

O Jurjevanju nobene žal besede. Že petkov program na tržnici me je tako raznežil, da sem k sebi prišla šele v nedeljo zjutraj, ko so me po prvi maši naši umetniki pričakali v zasedi pred farno cerkvijo v Zg. trgu. Nisem se mogla upreti že zanim glasovom rajskih strun, prevorskih

žena, fantov s Šaleka ..., pa tudi ne iz cerkve bruhajoči množici, ki me je stisnila k tribuni. Kaj mi je preostalo drugega, kot da sem se še enkrat od srca in brez diha zjokala od ganjenosti.

Prav nič manj nisem bila ganjena dva tedna kasneje, ko sem zvedela radostno novico, da je sam presvetli župan lastnoročno popeljal nadvse za Jurjevanje uspešne "Ipavce" v daljno Španijo, kjer so pevci pridno vadili "ole, ole!", ko je župan v areni vadal napade na razjarjene bike. Šlo je za priprave na jesenske županske volitve, ki jih je financirala ena izmed "naših" uspešnih gradbenih firm, ki se še naprej toplo priporoča. Za vsak slučaj, če vse skupaj le še ne bi zadostovalo, so se baje tamkaj še toplo priporočili pri Fatimski materi božji. Ni kaj, naš župan je skupaj z Ipavci zadevo vzel prav resno, kar mi je zelo všeč in česar od njega pavzaprav nisem pričakovala. Kar že nekaj časa sem namreč resno kolebala, ali mi v jeseni še kaže voliti zanj, zdaj pa me je prepričal. Bolj zaupam ljudem, ki imajo veze bolj zgoraj.

Kar groza me je, ker me je urednik obvestil, da se bo tudi moj honorar malo skrčil, ker mu tisti na Občini iz proračuna niso dali niti ficka za Šentjurske novice. Kot da sem jaz kriva, če nima pravega občutka za oblast. Če bi ljubil župana in kompanijo brezprizivno tako kot jaz, bi bilo tudi z denarjem lahko drugače. Razmišljam, da bi se postavila na svoje noge in z županovo in božjo pomočjo ter blagohotno naklonjenostjo g. Čokla ustanovila Lucijine novice, Šentjurske novice pa naj si pomagajo, kakor znajo in hočejo. Mislite, da bi šlo?

Vaša Lucija

KREKOVA BANKA
ZA
VAS

**IZJEMNO UGODNI
POTROŠNIŠKI
KREDITI**
do 12 mesecev
TOM + 0% !

Prijazno vabljeni v našo poslovno enoto.

CELJE,
Prešernova ul. 23,
(063) 485-911

Da bo denar v službi človeka.

ŠAHOVSKE NOVIČKE

Simon Jernej spet prvi v regiji

Končalo se je tekmovanje v regijski kadetski ligi v šahu za sezono 1997/98. Ponovno je zmagal Simon Jernej - tokrat v družbi z Velenjčanom Brusnjakom.

Plahuta zmagal v Žalcu

Nov uspeh šentjurskih šahistov na tekmovanjih po celjski regiji: Darko Plahuta je zmagal na 2. turnirju za odprto prvenstvo Žalca v aktivnem šahu za leto 1998. Na istem tekmovanju je bil Streicher četrti.

Velenjčani so nas zopet premagali

Šahisti ŠD Lipa Šentjur so vrnilo gostoljubje Velenjčanom in jih povabili na prijateljski dvoboj. Na 15 deskah v hitrem šahu Velenjčani niso bili nič bolj prijateljski kot lani. Zmagali so z rezultatom 129 : 86. Šentjurčanom v opravičilo gre, da so nastopili tudi z veterani in mladino - kar je prav. Toda očitno so slabši v hitrem šahu kot Velenjčani. Le to seveda ni bilo pomembno v drugem delu prijateljskega srečanja v Ipavčevi hiši, kjer je bil gostitelj podžupan g. Pungartnik. Pozornost občine je za šahiste nova vzpodbuda za prizadevanja za še večje uspehe.

F. G.

ATLETSKE NOVICE

Ljubljana 98

V soboto 9. 5. 1998 so bile v Ljubljani vsakoletne tekmovalne prireditve v počastitev osvoboditve Ljubljane. V osrednji tekaški disciplini za ženske - TEK TROJK, je nastopila tudi ženska članska ekipa atletskega kluba TrgoHlad Šentjur. Na progi

dolgi 14 km je ekipa, v postavi Tatjana KAMPUŠ, Ida ŠURBEK in Silva JAZBINŠEK, osvojila izvrstno 2. mesto.

Maraton v Radencih

V soboto 16. 5. 1998 so bile v Radencih različne tekaške preizkušnje. Zelo uspešno je nastopilo tudi nekaj članov in članic AK TrgoHlad Šentjur. Dosegli so naslednje rezultate: v teku na 21 km sta Ivan

KUKOVIČ in Jure GODLER osvojila 1. oz. 4. mesto v svoji kategoriji, GODLER je bil prvi med študenti, KUKOVIČ pa v absolutni konkurenci tretji. Enako uspešni sta bili tudi Tatjana KAMPUŠ in Silva JAZBINŠEK v teku na 10 km, kjer sta osvojili 2. in 3. mesto. Jazbinškova je bila tudi prva med študentkami.

Vlado Artnak

Odklopljena bralna značka

Knjiga je naša prijateljica. Takšne in podobne izreke srečujemo povsod in nekateri med nami res radi prelistamo bolj ali manj debelo "prijateljico". Otroci v osnovni šoli so za svoj trud ob zaključku šolskega leta nagrajeni z bralno značko. Na OŠ F. Malgaja pa so letos za njih pripravili še posebno vznemirjenje: zaključne prireditve se je udeležil tudi gospod odklopljenec, g. Borut Veselko.

Otroci so ga nestrno pričakovali kar pred zbornico šole in brez avtograma g. Veselko ni prišel mimo navdušene mladine. V kulturnem domu smo nato poslušali dobro znani glas Grega Bezenška ob spremljavi g. Mitja Mastnaka in sledili zelo zanimivi igrici, ki so jo odigrali Eva Rožanc, Kristina Zelič, Luka Mrovlje, Uroš Dernovšek in Primož Lubej. Igralci so bili kasneje tudi pohvaljeni s strani g. Veselka. Program je zelo spretno povezovala Nataša Mernik. G. Veselko je nato pridno odgovarjal na vprašanja otrok in jim med drugim zaupal, da je bil sam zelo nemiren učenec, ki ga učitelji nikakor niso hoteli razumeti. Najbrž se je marsikdo med njimi strinjal z njegovo oceno učiteljev. Pritožila se je le Patricija, ki mu je ob zaključku čestitala in mi kasneje zaupala, češ da je Borut pikal, ker ni bil dobro obrit.

B. G.

Občinsko prvenstvo v atletiki

V športnem parku v Šentjurju je bilo v ponedeljek, 11. maja 1998, organizirano občinsko prvenstvo v atletiki za osnovne šole. Tekmovanje se je začelo ob 12-ih in je bilo brez večjih zapletov zaključeno v dobrih treh urah.

Tekmovalo se je v štirih kategorijah: mlajša dekleta (letnik 86 in 85), mlajši dečki (letnik 86 in 85), starejša dekleta (letnik 84 in 83) in starejši dečki (letnik 84 in 83); in sicer v naslednjih disciplinah: skok v daljino, skok v višino, tek 60m, tek 300m, tek štafet na 1000m, met žogice in met krogle. Tekmovali so po trije učenci iz vsake šole, za uvrstitev pa sta se šela dva najboljša rezultata. Ekipno je prvo mesto pri mlajših dekletih zasedla OŠ Slivnica, drugo in tretje mesto pa je pripadlo

OŠ Hruševac in OŠ Dramlje. Pri mlajših dečkih je bil rezultat podoben, saj je prvo mesto zasedla OŠ Dramlje, drugo mesto OŠ Slivnica in tretje mesto OŠ Hruševac. Prvo mesto so osvojila tudi starejša dekleta OŠ Slivnica, drugo mesto OŠ Dramlje in tretje OŠ Hruševac. Pri starejših dečkih pa je bil vrstni red sledeč: prvo mesto ponovno OŠ Slivnica, drugo mesto OŠ Hruševac in tretje mesto OŠ Šentjur. Med vsemi je z doseženim rezultatom najbolj izstopal Vinko KODELA iz OŠ Slivnica, ki je žogico vrgel kar 80m daleč. Ob zaključku je najboljšim podelila priznanja Nataša Oset.

Vreme je bilo organizatorjem naklonjeno in razen žeje, tekmovalce in sodelujoče ni doletelo nič hujšega. Na nadaljnih tekmovanjih jim želimo veliko uspehov.

B. G.

KUMBHAKARNA OSTAJA NEOSVOJENA

Marca letos se je odprava PK Rifnik odpravila na dolgo pot v daljni Nepal, v Himalajo, s ciljem osvojiti 7468 m visoko Kumbhakarno, goro, na katero še ni stopila človeška noga. V odpravi je bilo 8 članov, od tega štirje Šentjurčani: Dušan Debelak, Franc Gajšek, Viktor Mlinar in Tomaž Žerovnik. Po dolgem potovanju in klimatizaciji so se člani odprave ustalili v baznem taboru, kjer so začele težave z vremenom. Tudi občutljiva Himalaja je padli pod vpliv El - Ninha, kar je povzročilo izjemno slabo vreme. Kar 35 dni so se nizali snežni viharji in vsak poskus o nadaljevanju poti bi bil smrtno nevaren. Kljub vsemu so alpinisti skušali priti še višje, a so nato v prvem tednu maja vendarle odnehali in se živi in zdravi vrnili v dolino. Prav gotovo so bili razočarani, še posebej verjetno Dušan Debelak, ki je že tretjič naskakoval to posebno goro, ki pa je doslej bila vedno močnejša. Minuli petek so se Debelak, Gajšek, Mlinar in Žerovnik vrnili na domača tla. Ko si bodo opomogli od izčrpačje odprave, bodo za ŠN tudi podrobneje opisali svoje izkušnje iz »višav«

L.H.

Pet zaporednih prazov nogometašev

Ko smo nazadnje poročali o rezultatih šentjurskih nogometašev, smo njihove igre in število točk ocenili za solidne. Mesec dni kasneje ima Šentjur še vedno 29 točk in je zdrsnil na 10. mesto. Odigrali so 5 tekem in vsakokrat so zapuščali igrišče sklonjenih glav. Če sta bila neuspeha proti vodilnima ekipama nekako pričakovana, pa smo si v drugih tekmah nadejali boljših rezultatov. Toda ekipi Dravograda in Nafta na gostovanjih, ter Goriške opekarne doma, so bili uspešnejši tekme in Šentjurčani so zapadli v krizo. Lahko rečemo, da je igra še dokaj na ravni, toda realizacija številnih priložnosti je katastrofalna. V enajstih spomladanskih tekmah so šentjurski »golgetereji« mrežo zatresli le petkrat, kar dobro odmerjeno pomeni, da lahko domači navijač lahko pričakuje žogo v nasprotnikovi mreži le na vsaki drugi tekmi. V vsej sezoni so nogometaši zabil 23 golov, kar je najmanj v ligi. Za povrhu pa ne zadenejo niti iz enajstetrovk, saj so na dveh zaporednih tekmah zastreljali kar 3 najstrožje kazni in seveda je še največjemu nogometnemu laiku jasno, kje so vzroki za trenutni položaj. Trener Janko Benčina pravi: *»Ekipa je prišla v krizo rezultata, čeprav igra ni slaba. Lani smo igrali mnogo slabše, a nas je velikokrat reševal Valek in vse je izgledalo lepše. Zastreljali smo tudi 3 enajstetrovke in pojavil se je dvom v lastne sposobnosti. Kot smo vseskozi napovedovali je realen cilj te ekipe sredina lestvice in tudi trenutno 10. mesto ni nikakršna katastrofa.«*

Zanimivo je bilo na tekmi z vodilnim Triglavom, ki jo je Šentjur izgubil z 1 : 0. Gostje so edini gol dosegli iz enajstetrovke, ki si jo je sodnik enostavno izmislil, nekaj minut kasneje pa je Šentjurčane očitno prikrajšal za strel z bele točke in seveda je bil takoj ogenj v

strehi, ki je do konca izbruhnil ob polčasu. Takrat se je (ne) upravičeno »film strgal« domačemu športnemu direktorju Stanetu Emeršiču, ki je sodniško trojko za nekaj časa zadržal na igrišču in jo potem verjetno z obilico »sočnih« pospremil v garderobo. Za kazen je drugi polčas spremljal s tribune, bil pa je tudi kaznovan s 50. 000 SIT. Obtoževanje na relaciji Šentjur - Ljubljana - Kranj je potekalo še ves teden po tekmi. Realno so bili Gorenjci v Šentjurju boljši, a so zmagali nezasluženo, kar je posredno priznala tudi NZS, saj je sodnika, ki je sodil tekmo postavila »na hladno«. Trener Benčina zadeve ni hotel pogrevati, na vprašanje, ali ni ves »rompompom« negativno vplival na njegove varovance, pa je dejal: *»Tekma s Triglavom je bila dobra. Prav je, da smo opozorili na stvari, ki se ne smejo dogajati na stadionih in v naslednjih krogih smo imeli zelo dobro sojenje, ki pa ga nismo izkoristili. Tekma s Triglavom ni negativno vplivala na igralce. Sedaj moramo trdo delati naprej in vendarle v teh zadnjih krogih zadovoljiti publiko in upravo kluba, ki skrbi za redne prejeme.«*

Zadnje letošnje domače srečanje bo na sporedu v sredo, 3. junija, ko se bodo Šentjurčani z zmago proti Jadranu skušali dostojno posloviti od domače publike.

Šentjurčani tudi na tekmi v soboto, 23. maja, niso uspeli dati gola. Moštvo iz Zagorja, ki mu v 2. ligi gori pod nogami je v Šentjurju uspelo osvojiti točko. Rezultat je bil 0 : 0, kar pomeni, da se je tudi Šentjur znašel v sumljivih vodah v drugem delu lestvice.

L. H.

ODŠEL JE MADŽARAC, PRIŠEL JE VUKIĆ

Kljub temu, da košarka trenutno ni v prvem planu, pa se v njej dogajajo zanimive stvari. V KK Kemoplast so trdno prepričani, da ne bodo ponovili izredno slabe minule sezone, ko so komajda obstali v 1. B SKL. V ta namen košarkarji pridno trenirajo, zelo agilna pa je tudi uprava kluba, ki je že »pridelala« prve spremembe. Nekoliko nepričakovano je klub zapustil **Matjaž Madžarac**, ki se je vrnil v rodni Maribor k matični ekipi Pošte Branika. Kot pravijo v klubu, so se razšli sporazumno na željo Madžarca, ki je v treh sezonah v Šentjurju pustil globoke sledi in bil vseskozi med vodilnimi strelci. Madžarac je zaenkrat edini košarkar, ki je zapustil klub, najverjetneje pa bo odšel tudi **Borut Gostenčnik**. V prejšnji številki ŠN smo napovedali svež veter v »raketi« in te napovedi so se tudi uresničile. V novi sezoni bo dres Kemoplasta oblekel 24 - letni **Mihajlo Vukić**, ki je nazadnje igral v Krškem. Gre za 200 cm visokega košarkarja, ki je po rodu Črnogorec, v Sloveniji pa je že 6 let. Kariero je začel v kranjskem Triglavu, kjer je bil v tandemu z **Markom Miličem** med najboljšimi skakalci in strelci prve slovenske lige. Na račun svoje talentiranosti je tudi dobil slovensko državljanstvo, potem pa je prestopil v Krško, kjer pa v konkurenci igralcev kot so **Kraljevič**, **McDonald** in **Nakić** do lani ni dobil prave priložnosti. Vukić se zna izredno postavljati pod košem, je pa tudi izvrsten metalec trojk. Kemoplast je z njim dobil univerzalnega košarkarja, ki je za povrhu še izreden borec. Vukić pa prav gotovo ne bo edina okrepitev, saj s Šentjurčani zadnji mesec trenirata tudi dva mlada Celjana, **Peter Jovanovič** in

Robi Ribežl, ki sta tudi blizu podpisu pogodbe. Položaj okrog lani najboljšega igralca **David Čopa** še vedno ni razjasnjen, saj se v Laškem še niso odločili ali ga potrebujejo.

O igralskem kadru in o poteku treningov smo se pogovarjali s trenerjem **Igorjem Pučkom**, ki je pred kratkim tudi diplomiral na pravni fakulteti in bo sedaj lahko še več časa posvetil košarki. *»Treniramo v zelo visokem ritmu, saj želim ekipo že sedaj dobro fizično pripraviti. Na žalost si je prst poškodoval mladi Škornik, ki tako ne more trenirati na vso moč. Zaenkrat nas je okrepil Vukić, ki bo ekipi zelo veliko pomenil, uspešno pa z nami trenirata tudi Jovanovič in Ribežl, ki bosta najverjetneje tudi nova člana kluba. Žal mi je, da je odšel Madžarac, saj imamo sedaj na njegovem mestu le Kočarja, kar pa je premalo. Nasplošno so se ekipe v naši ligi okrepile, zato bo konkurenca izjemno močna.«*

Šentjurčani bodo trenirali do sredine junija, ko bo sestava moštva tudi dokončno znana. Uradni prestopni rok je od 7. do 17. junija, tako, da je za morebitne spremembe igralskega kadra še dovolj časa. Gostovanje bosanskega prvoligaša v Šentjurju je najverjetneje padlo v vodo, zato pa bodo Šentjurčani že to soboto odigrali ekshibicijsko tekmo s kombinirano ekipo Union Olimpije. Srečanje bo na sporedu v sklopu prireditve Dnevi košarke, odigralo pa se bo na odprtem, pred centrom Interspar v Celju.

L. H.

NAGRADNA KRIŽANKA

										IME SPONZORJA, KI TOKRAT NAGRAJUJE	DIREKTOR CELJSKEGA PETROLA	ANGLEŠKI GROF	POLEG	ZNAK ZA POLMER	PREDLOG	RIMSKA 50	NABAVITE SI MAGNA KARTICO	SEDEŽ SPONZORJA
										ITALJANSKA TELEVIZIJA				RIMSKA 500 VELE-POSILANIK		NIMAM DOVOLJ. HOCEM NASPROTNO OD PRIVITI		RIMSKA 100 DALMATINSKO MOŠKO IME
										PREBIVALKA OTOŠKE DRŽAVE					PRVE TRI ČRKE OD OPLOTNICE ŠPANJA			
										VLADIMIR LEVSTIK			SREDSTVO OBVEŠČANJA NEKOČ JE BILA SRBSKA					
										20. ČRKA SLOVENSKE ABECEDE		KREDITNA BANKA			NA KOSOVOV ... 4. ČRKA ANGL. ABEC.			
										DRUGI SAMO-GLASNIK		POSLUŠAMO GA ... MORAMO JIH ODPRETI						GLASBILO
TUDI V MAJU LEPE NAGRADE	UREDNIKA TV PROGRAMA (MIŠA)	MASNA TEKOČINA	DIRKA PO FRANCIJI	TU - PO HRVAŠKO	ANGLEŠKI RAZISKO-VALEC	KISIK	IZMEČEK VULKANA	ŠENTJURSKE NOVICE REDNO NAGRAJUJEJO	SESTAVINA KRUHOVEGA TESTA				1000 KG		VODIK			
POSEBNA KVALITETA ZA VAŠ AVTO								FRANCIJA	FRAN ERJAVEC	HUDA MRAVLJA			KONEC PO MADŽARSKO		STRUP			
MESTO V BOSNI						MESTO V AVSTRALJI		HOLANDSKI SLIKAR		ZGOLJ				IRIDIJ				
NAROD								NAREODO-PISEC										
UMRLI ESTONSKI ŠAHOVSKI VELEMOJSTER								LUXEMBURG		REKA V ŠVICI				PREDLOG				

Nagrade za križanko iz aprilske št. ŠN podeljuje Lipa Šentjur. V Lipinem diskontu v Šentjurju jih bodo dobili: Stanka Frank iz Dramelj, Mateja Baumkirher z Brda in Rado Frece iz Šentjurja.

ŠPORTNE IGRE 98

V organizaciji Študentskega kluba mladih Šentjur so v soboto, 9. maja, v Športnem parku potekale prve športne igre. Prireditev je bila celodnevna, tekmovanja pa naj bi potekala v košarki, tenisu in odbojki, a na žalost se je za odbojko prijavila le ena ekipa, tako da je bilo to tekmovanje odpovedano. Na tenisu se je uspelo zbrati 5 mešanih dvojic, ki so se potegovala za glavno nagrado 10.000 tolarjev. Najuspešnejša je bila dvojica **Primož Gorinšek/Dare Vovk**, ki je v finalu ugnala navezo **Doroteja Gosar/Maks Mulej** z rezultatom 9 : 3. Največ zanimanja je bilo za košarkarske boje, a je bilo devet 4 - članskih ekip vendarle manj kot so upali organizatorji. Tekmovanje je bilo zelo zanimivo in se je zavleklo v pozno popoldne, ko smo v finalu spremljali srečanje med celjsko Servis zeleno tehniko in domačimi mladci, imenovanimi Drzni in lepi. Finalno tekmo je spremljalo kakšnih 70 gledalcev, ki so lahko videli na delu kar nekaj znanih košarkarskih imen. Po zaslugi bratov **Kahvedžić** je zmaga in z njo 30.000 tolarjev odšlo v Celje, čeprav so se domačini v postavi **Jančič, Košak, Maček in Kočar** dobro upirali. Kljub vsemu so bili z drugim mestom tudi kar zadovoljni, saj so izkušeni Celjani pokazali vse (ne)košarkarske trike in zaslužen zmagali z rezultatom 15 : 8. Pred finalnim obračunom pa je bilo tudi tekmovanje v metanju trojk, kjer se je lepo število metalcev potegovalo za praktično

nagrado. Močno konkurencio je z zmago presenetil študentski kralj trojk **Uroš Drobne - Makadu**, ki je zadel od šestih tri mete.

Po tekmovalnem delu je zvečer sledilo še družabno srečanje šentjurskih študentov s sotrpini iz Slovenskih Konjic in Celja. Pomerili so se tudi v košarki, kjer so bili v sproščnem vzdušju najuspešnejši Celjani, ki so prišli z zelo močno ekipo na čelu s profesionalcema **Čmerom in Rituperjem**. Šentjurčani so osvojili drugo mesto, košarke nevesči Konjičani pa tretje.

Prireditev je potekala v lepem in sončnem vremenu in je, kar se tiče organizacije, popolnoma uspela. Vsak udeleženec, ki je plačal prijavnino, je prejel malico in majico, tako da ni bilo s strani nastopajočih nikakršnih pripomb. Na žalost pa je bila udeležba vendarle nekoliko pod pričakovanji, predvsem je bilo pričakovati več Šentjurčanov, na koncu pa je bilo več nastopajočih od drugod. Očitno Šentjurčanov niti bogate nagrade in lep dan ne zvelečejo na plano. Na koncu je potrebno pohvaliti ŠKMŠ, ki si je upal organizirati celodnevno prireditev in upajmo, da bodo športne igre postale tradicionalne.

L.H.

Bazen je nared

Prvi majski vročinski val ni presenetil upravljalcev šentjurskega bazena: v prekrasni gosti in zeleni vodi lanskega porekla, so se nadvse radostno razplavali lepi zdravi paglavci. Lepo, da se vsaj nekdo veseli tega našega (nogometnega?) objekta.

Kmetišniki ljubijo travo

Učenci šentjurskega "runkl faksa" ne bi bili to, kar so, če ne bi vroče ljubili narave. Zelena trata je seveda del narave in tako tudi oni zelo radi hodijo po travi, zlsti še po Ratajevem travniku ob Voglajni. Le bodeča žica je lahko ukrotila njihovo strastno ljubezen.

Študij uničuje sproščenost

Le kaj počnejo z našo študentsko mladino v univerzitetnih mestih; čisto so strli v njih klenega kozjanskega duha! Po žuru v Kulturnem domu so študentje takorekoč do sijaja "polizali" vso dvorano, po športnih igrah v športnem parku spet nobene svinjarije za njimi. Ko so imeli njihovi generacijski predhodniki iz OŠ pod budnim očesom svojih pedagogov in vzornikov športni dan, je več kant razmetanih smeti dokazovalo, da naša radoživost vendarle še ni ogrožena.

Pogrešali smo jih

Le odsotnost milozveneče melodije Ipavčeve "Slovenec sem..." - železnega repertoarja šentjurskih pevcev, je opozorila šentjursko občestvo, da so "Ipavci" sredi maja pod strokovnim vodstvom župana Malovrha in vodje odelka za gospodarske dejavnosti Peperka skočili na kratko devetdnevno študijsko potovanje po Španiji, Portugalski, Franciji in Italiji. Srečna dežela, kjer oblast tako ujčka umetnike!

Ljubezen ne gre skozi želodec

Tisti grdi pregovor o povezavi ljubezni in želodca so najodločneje zavrnili šentjurski pevci: na svoji turneji po Evropi so dva najmočnejša občinska finančna "maherja" Malovrha in Peperka gostili iz čiste čustvene naklonjenosti.

Lovci ljubijo naravo

Da so lovci veliki ljubitelji narave - če že ne največji, pa vsaj najbolj glasni - so dokazali tudi na cilju ponkovškega pohoda. Ves čas dogajanja pred Kovskim domom so z vztrajnim streljanjem dokončno utrdili svoj primat med okoljevarstveniki. In če bi bili res hladnokrvni morilci, kot o njih govorijo nekaterniki, ki jim celo iz oči štrli zelenjava, potem bi streljali prave in ne glinastih golobov. Pa še strupeni svinec so uničevali na zabaven način!

Planina bo zelena

Potem ko so Planinčani pogoreli s svojo zamisljivo o lastni občini in so od zavisti zaradi uspeha Dobjanov pozeleneli do obisti, so se odločili, da bodo dosledno zeleni do kraja. Planina bo zeleni rezervat, v katerem se bodo sproščeno pasle divje živali in bo sijalo neomedeževano sonce. Morda bodo nabavili tudi kakšnega indijanca. Kamnolom, asfaltno bazo in vse svoje brezposelne so že škodoželjno ponudili Dobjanom.

Z ljudmi kot z odpadki

Potem ko so smetiščniki na seji OS predstavili svoj reklamni spot o ravnanju s komunalnim odpadki v Bukovžlaku, si je svetnik Združene liste g. Zatler, ki se je zgražal nad njihovimi brutalnimi pogodbami, vroče zaželel, da bi komunalci tako lepo kot z odpadki ravnali tudi z občani.

Gasilci še vedno najmočnejša politična sila

Ko je njihov predstavnik Oset v OS predlagal, da se gasilcem primakne še nekaj občinskega denarja, kljub vročemu naspirtovanju predlagateljev proračuna, celo opozicija ni tvegala nasprotovanja.

OPTIKA GLEŠČIČ s.p.

BORIS GLEŠČIČ

Šentjur, Ul. Dušana Kvedra 6b

Tel.: 0609/623 028

POSLUJEMO

VSAK DAN OD 9. DO 12 IN OD 13. DO 16. URE,
SOBOTA OD 8. DO 12. URE.

NUDIMO VAM:

-STROKOVNO RAČUNALNIŠKO KONTROLO VIDA
-RAČUNALNIŠKO IZBIRO NAJLAŽJIH IN NAJBOLJŠIH VRST
STEKEL

-očesna ambulanta

OČALA VSEH VRST:

- FOTOSENZIBILNA
- BIFOKALNA
- MULTIFOKALNA (Z GARANCIJO)
- STANJŠANA
- PLASTIČNA
- SONČNA OČALA RAYBAN
- NAJBOLJŠE KONTAKTNE LEČE, MEHKE IN POLTRDE, PROIZVAJALCA BAUCH & LOMB
- CARL ZEISS, ESSLOR**
- VSE DIOPTRIJSKE PODATKE VODIMO RAČUNALNIŠKO

Plačilo možno
na več čakov

10 LETNA TRADICIJA, RAZLOG ZA ZAUPANJE

Kozmetični salon "BARBARA"

»»» NOVO «««

HUJŠANJE IN ODPRAVLJANJE CELULITA
PO NAJNOVEJŠI, PREIZKUŠENI,
PREPROSTI METODI PARIŠKEGA
MATISA

ICE COLD SLIMMING (mrzlo hladna metoda)

Priporočljiva
je za ljudi, ki imajo
težave:

- s prekrvavitvijo
- z oteklimi nogami
- s pretirano debelostjo
 - s celulitom
 - z ohlapno kožo

Učinki so takojšnji in dolgotrajni !

Veselim se vašega obiska!

Tržnica Šentjur
tel. 063/740-330

Plačilo možno
na
VEČ OBROKOV